

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ

GABRIELA ROXANA ȘENDRUȚIU

**PROPRIETĂȚI GEOMETRICE ȘI ANALITICE ALE UNOR
CLASE DE FUNCȚII UNIVALENTE**

Rezumatul tezei de doctorat

Conducător științific:
Prof. Univ. Dr. GRIGORE ȘTEFAN SĂLĂGEAN

Cluj-Napoca
2011

Cuprins

Introducere	4
1 Definiții și rezultate clasice	5
1.1 Funcții univalente	5
1.2 Reprezentări conforme	6
1.3 Clasa S . Proprietăți	6
1.4 Clasa Σ . Proprietăți	7
1.5 Teorema ariei. Conjectura lui Bieberbach - Teorema lui de Branges	7
1.6 Funcții analitice cu partea reală pozitivă	7
1.7 Funcții stelate	8
1.8 Funcții uniform stelate	8
1.9 Funcții convexe	9
1.10 Funcții uniform convexe	9
1.11 Funcții α -convexe	9
1.12 Operatorii Sălăgean, Ruscheweyh și Bernardi-Libera	10
1.13 Principiul subordonării. Metoda funcțiilor admisibile	10
1.14 Subordonări diferențiale liniare de ordinul I	11
1.15 Subordonări diferențiale liniare de ordinul II	11
1.16 Subordonări diferențiale de tip Briot-Bouquet	12
1.17 Subordonări diferențiale tari	12
1.18 Superordonări diferențiale	13
1.19 Superordonări diferențiale de tip Briot-Bouquet	13
1.20 Superordonări diferențiale tari	14
2 Inegalități diferențiale pentru funcții univalente	15
2.1 Inegalități diferențiale pentru funcții cu partea reală pozitivă	15
2.2 Inegalități diferențiale pentru funcții univalente	17
2.3 Condiții suficiente de univalență ale unor operatori integrali	18
3 Subordonări diferențiale	20
3.1 Funcții univalente definite prin operatorul diferențial Sălăgean	20

4	Subordonări diferențiale tari	22
4.1	Subordonări diferențiale tari obținute prin intermediul unui operator integral	22
4.2	Subordonări diferențiale tari obținute cu operatorul Ruscheweyh	23
4.3	Subclase de funcții α -uniform convexe obținute utilizând un operator integral și teoria subordonărilor diferențiale tari	25
5	Superordonări diferențiale tari	27
5.1	Superordonări diferențiale tari de ordinul întâi	27
5.2	Cea mai bună subordonată a unei superordonări diferențiale tari	28
5.3	Superordonări diferențiale tari obținute cu operatori cunoscuți	30
6	Funcții armonice	32
6.1	Noțiuni de bază pentru funcțiile armonice. Transformări armonice	32
6.2	Reprezentarea canonică a unei funcții armonice	33
6.3	Clasa S_H^0 a funcțiilor armonice univalente	33
6.4	Funcții armonice multivalente definite cu ajutorul unui nou operator de derivare	34
	Bibliografie	40

Cuvinte cheie: funcție univalentă, funcție cu partea reală pozitivă, subordonare diferențială, superordonare diferențială, subordonare diferențială tare, superordonare diferențială tare, operator integral, operatorul diferențial Sălăgean, operatorul diferențial Ruscheweyh, convexitate, uniform convexitate, aproape convexitate de ordinul α , funcție armonică, funcție armonică multivalentă, inegalitate diferențială

Introducere

Teoria geometrică a funcțiilor de o variabilă complexă reprezintă o ramură aparte a analizei complexe. Bazele acestei teorii au fost puse la începutul secolului trecut odată cu lucrările lui P. Koebe și L. Bieberbach. Funcțiile analitice de o variabilă complexă constituie modelul ideal al transformărilor geometrice din plan.

Școala românească de matematică a adus contribuții valoroase în domeniul teoriei geometrice a funcțiilor univalente. Amintim doar două personalități clujene și anume pe G. Călugăreanu și P. T. Mocanu. G. Călugăreanu, creatorul școlii românești de teoria funcțiilor univalente, este primul matematician care a obținut în 1931 condiții necesare și suficiente de univalență pe discul unitate. Cercetările inițiate de G. Călugăreanu sunt continuate de P. T. Mocanu, care obține rezultate importante în teoria geometrică a funcțiilor univalente: introducerea noțiunii de α -convexitate, obținerea unor criterii de univalență pentru funcții neanalitice, elaborarea în colaborare cu S. S. Miller a metodei subordonărilor diferențiale, iar mai recent teoria superordonărilor diferențiale. Folosirea metodei subordonărilor diferențiale are un rol important atât în demonstrarea mult mai simplă a unor rezultate cunoscute deja și sistematizarea acestora, cât și în obținerea multor rezultate noi.

În prezent există numeroase tratate și monografii dedicate studiului funcțiilor univalente, dintre care amintim pe cele ale lui P. Montel, Z. Nehari, L. V. Ahlfors [3], Ch. Pommerenke [108], A. W. Goodman [40], P.L. Duren [32], D.J. Hallenbeck, T. H. Mac Gregor [49], S. S. Miller, P. T. Mocanu [76] și P. T. Mocanu, T. Bulboacă, Gr. Șt. Sălăgean [85].

Lucrarea de față prezintă un rezumat al rezultatelor obținute în teza de doctorat. Aceasta cuprinde studiul anumitor proprietăți geometrice, exprimate analitic, ale unor clase de funcții analitice de variabilă complexă.

Teza se împarte în șase capitole și o bibliografie ce conține 136 de referințe, dintre care 16 aparțin autoarei, 7 dintre acestea fiind scrise în colaborare.

În cele ce urmează, la fiecare capitol am selectat cele mai relevante rezultate, cu precădere cele originale. Rezultatele din primul capitol, respectiv ultimul capitol secțiunile 1-4, sunt renumerotate. În final este inclusă întreaga bibliografie.

Capitolul 1

Definiții și rezultate clasice

Primul capitol este structurat în 20 de secțiuni și conține noțiuni și rezultate de bază din teoria geometrică a funcțiilor, care vor fi folosite în capitolele următoare.

Sunt enumerate rezultate clasice cum ar fi: teorema lui Riemann, teorema ariei, teoremele de acoperire și de deformare pentru clasa S a funcțiilor univalente și normate în discul unitate, conjectura lui Bieberbach precum și câteva clase de funcții univalente care sunt caracterizate prin proprietăți geometrice remarcabile, exprimate analitic prin inegalități diferențiale și anume clasa funcțiilor stelate, uniform stelate, convexe, uniform convexe și α -convexe. Ultimele 8 secțiuni sunt dedicate teoriei subordonărilor diferențiale, cunoscută și sub numele de "metoda funcțiilor admisibile", inițiată și dezvoltată de P. T. Mocanu și S. S. Miller. Recent aceștia au introdus noțiunea de "superordonare diferențială", ca o noțiune duală a celei de subordonare diferențială. Subordonarea diferențială tare, respectiv superordonarea diferențială tare sunt concepte noi, care vin în completare.

Rezultatele acestui capitol sunt cuprinse cu precădere în lucrările "Analiză matematică (Funcții complexe)", P. Hamburg, P. T. Mocanu, N. Negoescu, [51], "Teoria geometrică a funcțiilor univalente", P. T. Mocanu, T. Bulboacă, Gr. Șt. Sălăgean, [85], "Capitole Speciale de Analiză Complexă", G. Kohr, P. T. Mocanu, [59], cât și în lucrări ale lui S. S. Miller și P. T. Mocanu.

1.1 Funcții univalente

Definiția 1.1.1 [51] O funcție olomorfă și injectivă pe un domeniu D din \mathbb{C} se numește univalentă pe D .

Notăm cu $\mathcal{H}_u(D)$ mulțimea funcțiilor univalente pe D și cu $\mathcal{H}(D)$ mulțimea tuturor funcțiilor olomorfe pe domeniul D .

Noțiunea de funcție univalentă se poate generaliza în mod natural, introducându-se noțiunea de funcție multivalentă de ordin m , prin aceasta înțelegând o funcție olomorfă pe D , care ia orice valoare a sa în cel mult m puncte distincte din D și există cel puțin o valoare luată în exact m puncte distincte.

Teorema 1.1.1 [51] Dacă $f \in \mathcal{H}_u(D)$ atunci $f'(z) \neq 0$ pentru orice $z \in D$.

Corolarul 1.1.1 (Teorema lui Alexander) [117] *Dacă D este un domeniu convex și $f \in \mathcal{H}(D)$ astfel încât $\operatorname{Re} f'(z) > 0$, pentru orice $z \in D$, atunci $f \in \mathcal{H}_u(D)$.*

1.2 Reprezentări conforme

Definiția 1.2.1 [51] Fiind date domeniile D și Δ din \mathbb{C} , o funcție $f \in \mathcal{H}_u(D)$ astfel încât $f(D) = \Delta$ se numește reprezentare conformă (sau izomorfism conform) a domeniului D pe domeniul Δ . Domeniile D și Δ se numesc conform echivalente dacă există o reprezentare conformă a lui D pe Δ . O reprezentare conformă a lui D pe el însuși se numește automorfism conform al lui D . Mulțimea automorfismelor conforme ale lui D formează un grup de transformări, care se numește grupul conform al lui D , notat cu $A(D)$.

Teorema 1.2.1 (Riemann) [51] *Orice domeniu simplu conex D din \mathbb{C} , $D \neq \mathbb{C}$, este conform echivalent cu discul unitate U .*

1.3 Clasa S . Proprietăți

Importanța clasei S constă în faptul că orice funcție univalentă pe U se poate scufunda în această clasă printr-o normare convenabilă.

Pentru $a \in \mathbb{C}$ și $n \in \mathbb{N}^*$ vom nota

$$\mathcal{H}[a, n] = \{f \in \mathcal{H}(U) : f(z) = a + a_n z^n + \dots\},$$

$$\mathcal{H}_n = \{f \in \mathcal{H}(U) : f(z) = a_n z^n + a_{n+1} z^{n+1} + \dots\}$$

și

$$\mathcal{A}_n = \{f \in \mathcal{H}(U) : f(z) = z + a_{n+1} z^{n+1} + \dots\},$$

$\mathcal{A}_1 = \mathcal{A}$.

Clasa S este:

$$S = \{f \in \mathcal{H}_u(U) : f(z) = z + \sum_{k=2}^{\infty} a_k z^k, \quad f(0) = f'(0) - 1 = 0, \quad z \in U\}.$$

Funcția lui Koebe

$$(1.3.1) \quad K_{\theta}(z) = \frac{z}{(1 + e^{i\theta} z)^2}$$

are un rol extremal în clasa S .

Teorema 1.3.1 [85] *Clasa S este compactă.*

1.4 Clasa Σ . Proprietăți

Pe parcursul acestei secțiuni vom nota cu $U^- = \{z \in \mathbb{C}_\infty : |z| > 1\}$ exteriorul discului unitate.

Notăm cu Σ clasa funcțiilor φ meromorfe cu unicul pol (simplu) $\zeta = \infty$ și univalente în exteriorul discului unitate, care admit dezvoltarea în serie Laurent la ∞ de forma

$$\varphi(\zeta) = \zeta + \sum_{k=0}^{\infty} \frac{b_k}{\zeta^k}, \quad 1 < |z| < \infty.$$

Studiul funcțiilor meromorfe și univalente se poate face paralel cu clasa S considerând clasa Σ . Funcțiile din Σ sunt normate cu condițiile $\varphi(\infty) = \infty$ și $\varphi'(\infty) = 1$.

Notăm cu

$$\Sigma_0 = \{\varphi \in \Sigma : \varphi(\zeta) \neq 0, \zeta \in U^-\}.$$

Propoziția 1.4.1 [85] *Între clasele S și Σ_0 există o bijecție, deci clasa Σ este "mai largă" decât clasa S .*

1.5 Teorema ariei.

Conjectura lui Bieberbach - Teorema lui de Branges

Teorema 1.5.1 (Gronwall) [47] *Dacă*

$$\varphi(\zeta) = \zeta + \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\alpha_n}{\zeta^n}$$

este o funcție din clasa Σ , atunci

$$\text{aria } E(\varphi) = \pi \left(1 - \sum_{n=1}^{\infty} n |\alpha_n|^2 \right) \geq 0$$

deci

$$\sum_{n=1}^{\infty} n |\alpha_n|^2 \leq 1$$

(aria se înțelege în sensul de măsură Lebesgue bidimensională).

Teorema 1.5.2 (Conjectura lui Bieberbach - Teorema lui de Branges) [85] *Dacă funcția $f(z) = z + a_2 z^2 + \dots$ aparține clasei S , atunci $|a_n| \leq n$, $n = 2, 3, \dots$ cu egalitate doar pentru funcția lui Koebe (1.3.1) și rotațiile ei.*

1.6 Funcții analitice cu partea reală pozitivă

Funcțiile analitice cu partea reală pozitivă au un rol important în caracterizarea unor clase speciale de funcții univalente.

Definiția 1.6.1 [85]

1. Prin clasa funcțiilor lui Carathéodory înțelegem clasa

$$\mathcal{P} = \{p \in \mathcal{H}(U) : p(0) = 1, \operatorname{Re} p(z) > 0, z \in U\}.$$

2. Prin clasa funcțiilor Schwarz înțelegem clasa

$$\mathcal{B} = \{\varphi \in \mathcal{H}(U) : \varphi(0) = 0, |\varphi(z)| < 1, z \in U\}.$$

Pe parcursul următoarelor cinci secțiuni, vom reaminti câteva clase de funcții univalente care sunt caracterizate prin proprietăți geometrice remarcabile exprimate analitic prin inegalități diferențiale și anume clasele funcțiilor stelate, convexe și α -convexe.

1.7 Funcții stelate

Definiția 1.7.1 [85] Prin clasa funcțiilor stelate înțelegem clasa

$$S^* = \left\{ f \in \mathcal{A} : \operatorname{Re} \frac{zf'(z)}{f(z)} > 0, z \in U \right\}$$

Observația 1.7.1 Clasa S^* este compactă.

Definiția 1.7.2 Pentru $0 \leq \alpha < 1$, definim mulțimea

$$(1.7.1) \quad S^*(\alpha) = \left\{ f \in \mathcal{A} : \operatorname{Re} \frac{zf'(z)}{f(z)} > \alpha, z \in U \right\}$$

numită clasa funcțiilor stelate de ordin α .

Definiția 1.7.3 Pentru $0 < \alpha \leq 1$, definim

$$S^*[\alpha] = \left\{ f \in \mathcal{A} : \left| \arg \frac{zf'(z)}{f(z)} \right| < \alpha \frac{\pi}{2}, z \in U \right\}$$

numită clasa funcțiilor tare stelate de ordinul α .

1.8 Funcții uniform stelate

Definiția 1.8.1 [42] Prin clasa funcțiilor uniform stelate înțelegem clasa

$$US^* = \left\{ f \in S : \operatorname{Re} \left[\frac{f(z) - f(\xi)}{(z - \xi)f'(z)} \right] > 0, (z, \xi) \in U \times U \right\}$$

Definiția 1.8.2 [2] Prin clasa funcțiilor uniform stelate de ordinul α , înțelegem clasa

$$US^*(\alpha) = \left\{ f \in S : \operatorname{Re} \left[\frac{f(z) - f(\xi)}{(z - \xi)f'(z)} \right] \geq \alpha, (z, \xi) \in U \times U, \alpha \in [0, 1) \right\}$$

Observăm că $US^*(0) = US^*$.

1.9 Funcții convexe

Definiția 1.9.1 [85] Mulțimea

$$(1.9.1) \quad K \stackrel{\text{not}}{=} S^c = \left\{ f \in \mathcal{A} : \operatorname{Re} \frac{zf''(z)}{f'(z)} + 1 > 0, z \in U \right\}$$

se numește clasa funcțiilor convexe normate cu condițiile $f(0) = f'(0) - 1 = 0$.

Observația 1.9.1 Avem $K \subset S^* \subset S$. Teorema de dualitate a lui Alexander se va scrie pentru aceste clase sub forma

$$f \in K \Leftrightarrow zf'(z) \in S^*.$$

Definiția 1.9.2 Definim clasa funcțiilor convexe de ordinul α ,

$$K(\alpha) = \left\{ f \in \mathcal{A} : \operatorname{Re} \left(\frac{zf''(z)}{f'(z)} + 1 \right) > \alpha, \quad 0 \leq \alpha < 1 \right\}.$$

1.10 Funcții uniform convexe

Definiția 1.10.1 [43] Prin clasa funcțiilor uniform convexe înțelegem clasa

$$UCV = \left\{ f \in S : \operatorname{Re} \left\{ 1 + \frac{f''(z)}{f'(z)}(z - \xi) \right\} \geq 0, \quad (z, \xi) \in U \times U \right\}.$$

Definiția 1.10.2 [113]

$$(1.10.1) \quad f(z) \in SP \Leftrightarrow \operatorname{Re} \left\{ \frac{zf'(z)}{f(z)} \right\} \geq \left| \frac{zf'(z)}{f(z)} - 1 \right|, \quad z \in U,$$

unde SP este clasa funcțiilor uniform stelate relativ la clasa UCV .

Observația 1.10.1

$$f(z) \in UCV \Leftrightarrow zf'(z) \in SP.$$

Definiția 1.10.3 [113] O funcție $f \in S$ este din clasa $SP(\alpha)$, dacă satisface caracterizarea analitică

$$(1.10.2) \quad \operatorname{Re} \left\{ \frac{zf'(z)}{f(z)} - \alpha \right\} \geq \left| \frac{zf'(z)}{f(z)} - 1 \right|, \quad \alpha \in \mathbb{R}, \quad z \in U,$$

și

$f(z) \in UCV(\alpha)$, clasa funcțiilor uniform convexe de ordin α , dacă și numai dacă $zf'(z) \in SP(\alpha)$.

1.11 Funcții α -convexe

Definiția 1.11.1 [85] Fie funcția $f \in \mathcal{A}$ și fie numărul $\alpha \in \mathbb{R}$. Funcția f se numește α -convexă în discul unitate (sau, pe scurt, α -convexă), dacă $\operatorname{Re} J(\alpha, f; z) > 0$, $z \in U$, unde

$$(1.11.1) \quad J(\alpha, f; z) = (1 - \alpha) \frac{zf'(z)}{f(z)} + \alpha \left(\frac{zf''(z)}{f'(z)} + 1 \right).$$

Notăm cu M_α clasa funcțiilor α -convexe.

1.12 Operatorii Sălăgean, Ruscheweyh și Bernardi-Libera

Definiția 1.12.1 [118] Pentru o funcție $f \in \mathcal{H}(U)$, $n \in \mathbb{N}$, operatorul I^n definit prin:

$$\begin{aligned} I^0 f(z) &= f(z) \\ I^1 f(z) &= I f(z) = z f'(z) \\ &\dots \\ I^n f(z) &= I(I^{n-1} f(z)) = z[I^{n-1} f(z)]', \quad z \in U, \quad n > 1, \end{aligned}$$

se numește operatorul diferențial al lui Sălăgean.

Definiția 1.12.2 Pentru $f(z) \in \mathcal{H}(U)$, $n \in \mathbb{N}$, operatorul R^n definit prin:

$$\begin{aligned} R^0 f(z) &= f(z) \\ R^1 f(z) &= z f'(z) \\ 2R^2 f(z) &= z[R^1 f(z)]' + R^1 f(z) \\ &\dots \\ (n+1)R^{n+1} f(z) &= z[R^n f(z)]' + n[R^n f(z)], \quad z \in U, \end{aligned}$$

se numește operatorul diferențial Ruscheweyh.

Definiția 1.12.3

$$L_a[f](z) = F(z) = \frac{1+a}{z^a} \int_0^z f(t) t^{a-1} dt,$$

numit operatorul Bernardi-Libera.

1.13 Principiul subordonării.

Metoda funcțiilor admisibile

Definiția 1.13.1 [85] Fie $f, g \in \mathcal{H}(U)$. Spunem că funcția f este subordonată funcției g și vom nota

$$f \prec g \quad \text{sau} \quad f(z) \prec g(z),$$

dacă există o funcție $w \in \mathcal{H}(U)$, cu $w(0) = 0$ și $|w(z)| < 1$, $z \in U$ (adică $w \in \mathcal{B}$) astfel încât

$$f(z) = g[w(z)], \quad z \in U.$$

Fie $\Omega, \Delta \subset \mathbb{C}$, funcția $p \in \mathcal{H}(U)$ cu proprietatea $p(0) = a$, $a \in \mathbb{C}$ și funcția $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \rightarrow \mathbb{C}$.

Cu ajutorul metodei funcțiilor admisibile se vor studia implicații de forma:

$$(1.13.1) \quad \{\psi(p(z), zp'(z), z^2 p''(z); z) : z \in U\} \subset \Omega \Rightarrow p(U) \subset \Delta.$$

Definiția 1.13.2 [85] Fie $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \rightarrow \mathbb{C}$ și fie funcția $h \in \mathcal{H}_u(U)$. Dacă funcția $p \in \mathcal{H}[a, n]$ satisface subordonarea diferențială

$$(1.13.2) \quad \psi(p(z), zp'(z), z^2 p''(z); z) \prec h(z), \quad z \in U$$

atunci p se numește (a, n) -soluție a acestei subordonări sau pe scurt soluție a subordonării diferențiale (1.13.2).

Subordonarea (1.13.2) se numește subordonare diferențială de ordinul doi iar funcția q univalentă în U , se numește (a, n) -dominantă a subordonării diferențiale, sau mai scurt, dominantă a subordonării diferențiale (1.13.2), dacă $p(z) \prec q(z)$ oricare ar fi funcția p care satisface subordonarea (1.13.2).

O dominantă \tilde{q} cu proprietatea $\tilde{q} \prec q$ oricare ar fi dominantă q pentru subordonarea (1.13.2) se numește cea mai bună (a, n) -dominantă, sau mai simplu, cea mai bună dominantă a subordonării diferențiale (1.13.2).

Definiția 1.13.3 [85] Notăm cu Q mulțimea funcțiilor q care sunt olomorfe și injective pe $\bar{U} \setminus E(q)$, unde

$$E(q) = \left\{ \zeta \in \partial U : \lim_{z \rightarrow \zeta} q(z) = \infty \right\}$$

și în plus $q'(\zeta) \neq 0$ pentru $\zeta \in \partial U \setminus E(q)$. Mulțimea $E(q)$ se numește mulțime de excepție.

Definiția 1.13.4 [71], [73] Fie $\Omega \subset \mathbb{C}$, $q \in Q$ și $n \in \mathbb{N}^*$. Definim clasa funcțiilor admisibile ca fiind mulțimea $\Psi_n[\Omega, q]$ a funcțiilor $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \rightarrow \mathbb{C}$ care satisfac condiția de admisibilitate

$$\psi(r, s, t; z) \notin \Omega$$

atunci când

$$r = q(\zeta), \quad s = m\zeta q'(\zeta), \quad \operatorname{Re} \left[\frac{t}{s} + 1 \right] \geq m \operatorname{Re} \left[\frac{\zeta q''(\zeta)}{q'(\zeta)} + 1 \right],$$

unde $z \in U$, $\zeta \in \partial U \setminus E(q)$ și $m \geq n$.

Dacă $n = 1$, vom nota $\Psi_1[\Omega, q] = \Psi[\Omega, q]$.

Dacă $\Omega \neq \mathbb{C}$ este un domeniu simplu conex și $h \in \mathcal{H}_u(U)$, $h(U) = \Omega$, atunci clasa funcțiilor admisibile o notăm cu $\Psi_n[h, q]$.

1.14 Subordonări diferențiale liniare de ordinul I

Definiția 1.14.1 [72] O subordonare diferențială de forma

$$(1.14.1) \quad A(z)zp'(z) + B(z)p(z) \prec h(z)$$

sau

$$(1.14.2) \quad zp'(z) + P(z)p(z) \prec h(z)$$

se numește subordonare diferențială liniară de ordinul întâi.

1.15 Subordonări diferențiale liniare de ordinul II

Definiția 1.15.1 [72] Prin subordonare diferențială liniară de ordinul II înțelegem subordonarea liniară de forma

$$(1.15.1) \quad A(z)z^2p''(z) + B(z)zp'(z) + C(z)p(z) + D(z) \prec h(z),$$

unde A, B, C, D și h sunt funcții complexe sau mai general

$$(1.15.2) \quad A(z)z^2p''(z) + B(z)zp'(z) + C(z)p(z) + D(z) \in \Omega$$

unde $\Omega \subset \mathbb{C}$.

1.16 Subordonări diferențiale de tip Briot-Bouquet

Definiția 1.16.1 [76] Fie β și $\gamma \in \mathbb{C}$, $\beta \neq 0$, $h \in \mathcal{H}_u(U)$ cu $h(0) = a$ și fie $p \in \mathcal{H}[a, n]$ care verifică relația:

$$(1.16.1) \quad p(z) + \frac{zp'(z)}{\beta p(z) + \gamma} \prec h(z).$$

Această subordonare diferențială se numește subordonare diferențială de tip Briot-Bouquet.

1.17 Subordonări diferențiale tari

Considerăm $\mathcal{H}(U \times \bar{U})$ ca fiind clasa funcțiilor analitice în $U \times \bar{U}$.

Definiția 1.17.1 [9] Fie $h(z, \zeta)$ o funcție analitică în $U \times \bar{U}$ și fie $f(z)$ o funcție analitică și univalentă în U . Funcția $f(z)$ spunem că este subordonată tare funcției $h(z, \zeta)$, sau că $h(z, \zeta)$ este superordonată tare funcției $f(z)$, și scriem $f(z) \prec\prec h(z, \zeta)$, dacă $f(z)$ este subordonată funcției $h(z, \zeta)$ în funcție de z , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$.

Dacă $h(z, \zeta)$ este o funcție univalentă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, atunci $f(z) \prec\prec h(z, \zeta)$ dacă $f(0) = h(0, \zeta)$ și $f(U) \subset h(U \times \bar{U})$.

Observația 1.17.1 Dacă $h(z, \zeta) \equiv h(z)$ atunci subordonarea tare devine noțiunea cunoscută de subordonare.

Definim clasele următoare de funcții din $U \times \bar{U}$:

$$\mathcal{H}\zeta[a, n] = \{f \in \mathcal{H}(U \times \bar{U}) : f(z, \zeta) = a + a_n(\zeta)z^n + a_{n+1}(\zeta)z^{n+1} + \dots\}$$

cu $z \in U$, $\zeta \in \bar{U}$, $a_k(\zeta)$ funcții olomorfe în \bar{U} , $k \geq n$,

$$\mathcal{H}\zeta_u(U) = \{f \in \mathcal{H}\zeta[a, n] : f(\cdot, \zeta) \text{ univalent în } U, \text{ pentru toți } \zeta \in \bar{U}\},$$

$$\mathcal{A}\zeta_n = \{f \in \mathcal{H}\zeta[a, n] : f(z, \zeta) = z + a_2(\zeta)z^2 + \dots + a_n(\zeta)z^n + \dots, z \in U, \zeta \in \bar{U}\}$$

cu $\mathcal{A}\zeta_1 = \mathcal{A}\zeta$, și

$$\mathcal{S}\zeta = \{f \in \mathcal{A}\zeta_n : f(z, \zeta) \text{ univalent în } U \times \bar{U}, z \in U, \text{ pentru toți } \zeta \in \bar{U}\}.$$

Fie

$$\mathcal{S}^*\zeta = \left\{ f \in \mathcal{A}\zeta : \operatorname{Re} \frac{zf'(z, \zeta)}{f(z, \zeta)} > 0, z \in U, \text{ pentru toți } \zeta \in \bar{U} \right\}$$

clasa funcțiilor stelate în $U \times \bar{U}$,

$$K\zeta = \left\{ f \in \mathcal{A}\zeta : \operatorname{Re} \frac{zf''(z, \zeta)}{f'(z, \zeta)} + 1 > 0, z \in U, \text{ pentru toți } \zeta \in \bar{U} \right\}$$

clasa funcțiilor convexe în $U \times \bar{U}$,

$$C\zeta = \left\{ f \in \mathcal{A}\zeta : \exists \varphi \in K\zeta, \operatorname{Re} \frac{f'(z, \zeta)}{\varphi'(z, \zeta)} > 0, z \in U, \text{ pentru toți } \zeta \in \bar{U} \right\}$$

clasa funcțiilor aproape convexe în $U \times \bar{U}$.

1.18 Superordonări diferențiale

Problema duală a subordonărilor diferențiale, cea a determinării de subordonate pentru superordonări diferențiale, a fost inițiată de S. S. Miller și P. T. Mocanu [77] în anul 2003.

Fie Ω și Δ două mulțimi din \mathbb{C} , p o funcție analitică în discul unitate U și funcția $\varphi(r, s, t; z) : \mathbb{C}^3 \times U \rightarrow \mathbb{C}$. Se pune problema studierii unor implicații de forma

$$(1.18.1) \quad \Omega \subset \{\varphi(p(z), zp'(z), z^2p''(z); z) : z \in U\} \Rightarrow \Delta \subset p(U).$$

Definiția 1.18.1 [77] Fie $\varphi : \mathbb{C}^3 \times U \rightarrow \mathbb{C}$ și fie h analitică în U . Dacă p și $\varphi(p(z), zp'(z), z^2p''(z); z)$ sunt univalente în U și satisfac superordonarea diferențială de ordinul doi

$$(1.18.2) \quad h(z) \prec \varphi(p(z), zp'(z), z^2p''(z); z)$$

atunci p se numește o soluție a superordonării diferențiale. O funcție analitică q se numește o subordonată a soluțiilor superordonării diferențiale sau mai simplu o subordonată dacă $q \prec p$, pentru orice p ce satisface (1.18.2). O subordonată univalentă \tilde{q} ce satisface $q \prec \tilde{q}$ pentru oricare subordonate q ale lui (1.18.2) se spune că e cea mai bună subordonată. Aceasta este unică, abstractie făcând de o rotație în U .

1.19 Superordonări diferențiale de tip Briot-Bouquet

Fie $\beta, \gamma \in \mathbb{C}$, $\Omega_2, \Delta_2 \subset \mathbb{C}$ și fie $p \in H(U)$. În această secțiune se consideră problema duală a determinării condițiilor pentru care

$$(1.19.1) \quad \Omega_1 \subset \left\{ p(z) + \frac{zp'(z)}{\beta p(z) + \gamma} : z \in U \right\} \Rightarrow \Delta_1 \subset p(U).$$

În particular suntem interesați în determinarea celei mai largi mulțimi $\Delta_1 \subset \mathbb{C}$ pentru care are loc relația (1.19.1).

Dacă mulțimile $\Omega_1, \Omega_2, \Delta_1, \Delta_2 \subset \mathbb{C}$ sunt domenii simple conexe neegale cu \mathbb{C} , este posibilă rescrierea expresiei anterioare în termeni de subordonare și superordonare în următoarele forme:

$$(1.19.2) \quad p(z) + \frac{zp'(z)}{\beta p(z) + \gamma} \prec h_2(z) \Rightarrow p(z) \prec q_2(z)$$

și

$$(1.19.3) \quad h_1(z) \prec p(z) + \frac{zp'(z)}{\beta p(z) + \gamma} \Rightarrow q_1(z) \prec p(z).$$

Se numește superordonare diferențială Briot-Bouquet partea stângă a relației (1.19.3), iar funcția q_1 este numită o subordonată a superordonării diferențiale. Cea mai bună subordonată este cea care este superordonată tuturor celorlalte subordonate.

1.20 Superordonări diferențiale tari

Noțiunea de superordonare diferențială tare a fost introdusă și dezvoltată de către G. I. Oros și Gh. Oros [90], [95], pornind de la conceptul de subordonare diferențială tare, introdus în [9] de către J. A. Antonino și S. Romaguera.

Fie Ω o mulțime din planul complex \mathbb{C} , fie p funcție analitică în U și fie $\psi(r, s, t; z, \zeta) : \mathbb{C}^3 \times U \times \bar{U} \rightarrow \mathbb{C}$.

Noțiunile cunoscute ale mulțimii Q și ale clasei funcțiilor admisibile se rescriu astfel:

Definiția 1.20.1 [92] Notăm cu Q mulțimea funcțiilor $q(\cdot, \zeta)$ analitice și injective în raport cu z , pentru oricare $\zeta \in \bar{U}$, definite pe $\bar{U} - E(q)$, unde

$$E(q) = \{\xi \in \partial U : \lim_{z \rightarrow \xi} q(z, \zeta) = \infty, \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}\}.$$

Subclasa lui Q pentru care $f(0, \zeta) \equiv a$ este notată cu $Q(a)$.

Definiția 1.20.2 [93] Fie Ω_ζ o mulțime în \mathbb{C} , $q(\cdot, \zeta) \in Q$, $q'(z, \zeta) \neq 0$, $z \in U$, $\zeta \in \bar{U}$, și $n \in \mathbb{N}^*$ un întreg pozitiv. Clasa funcțiilor admisibile $\Psi_n[\Omega_\zeta, q(\cdot, \zeta)]$ este alcătuită din funcțiile de forma $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \times \bar{U} \rightarrow \mathbb{C}$, care satisfac condiția de admisibilitate:

$$(A) \quad \psi(r, s, t; z, \zeta) \notin \Omega_\zeta,$$

pentru oricare $r = q(\xi, \zeta)$, $s = m \cdot \xi \cdot q'(\xi, \zeta)$,

$$\operatorname{Re} \left[\frac{t}{s} + 1 \right] \geq m \operatorname{Re} \left[\frac{\xi q''(\xi, \zeta)}{q'(\xi, \zeta)} + 1 \right],$$

unde $z \in U$, $\xi \in \partial U \setminus E(q)$, $\zeta \in \bar{U}$ și $m \geq n$. Scriem $\Psi_1[\Omega_\zeta, q(\cdot, \zeta)]$ ca $\Psi[\Omega_\zeta, q(\cdot, \zeta)]$.

Definiția 1.20.3 [95] Fie $\varphi : \mathbb{C}^3 \times U \times \bar{U} \rightarrow \mathbb{C}$ și fie $h(z, \zeta)$ analitică în $U \times \bar{U}$. Dacă $p(z, \zeta)$ și $\varphi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$ sunt univalente în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ și satisfac superordonarea diferențială tare (de ordinul doi)

$$(1.20.1) \quad h(z, \zeta) \prec\prec \varphi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta),$$

atunci $p(z, \zeta)$ se numește soluție a superordonării diferențiale tari. O funcție $q(z, \zeta)$ se numește o subordonată a soluțiilor superordonării diferențiale tari, sau mai simplu o subordonată dacă $q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta)$ pentru toți $p(\cdot, \zeta)$ satisfăcând și (1.20.1). O subordonată univalentă $\tilde{q}(z, \zeta)$, care satisface $q(z, \zeta) \prec\prec \tilde{q}(z, \zeta)$ pentru toate subordonatele $q(\cdot, \zeta)$ ale superordonării (1.20.1), este numită cea mai bună subordonată. Notăm că cea mai bună subordonată este unică, abstracție făcând de o rotație pe U .

Capitolul 2

Inegalități diferențiale pentru funcții univalente

Capitolul al doilea este dedicat în întregime inegalităților diferențiale.

2.1 Inegalități diferențiale pentru funcții cu partea reală pozitivă

În această secțiune prezentăm anumite condiții pentru funcții complexe definite în discul unitate, astfel încât inegalitatea diferențială

$$\begin{aligned} \operatorname{Re} [A(z)p^2(z) + B(z)p(z) + \alpha(zp'(z) - a)^3 - 3a\beta\left(zp'(z) - \frac{b}{2}\right)^2 + \\ + 3a^2\gamma(zp'(z)) + \delta] > 0 \end{aligned}$$

implică faptul că p este o funcție cu partea reală pozitivă. Inegalitatea de mai sus este o generalizare a unei anumite inegalități obținută de B. A. Frasin [34]. Rezultatele acestei secțiuni sunt originale, și sunt conținute în lucrarea [125]. Particularizând valorile coeficienților se evidențiază rezultatele din lucrările "On a certain differential inequality" [126], respectiv "On a certain differential inequality I" [127].

Continuând ideile din A. Cătaș [23] obținem următoarea teoremă.

Teorema 2.1.1 [125] *Fie $a, b \in \mathbb{R}_+$, $\alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{C}$, $\operatorname{Re} \alpha \geq 0$, $\alpha + \beta \in \mathbb{R}_+$, $\alpha a + \beta b + \gamma a \in \mathbb{R}_+$,*

$$\delta < \left(\frac{n^3}{8} + a^3\right) \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{4} (\alpha + \beta) + \frac{3an}{2} (\alpha a + \beta b + \gamma a) + \frac{3ab^2}{4} \operatorname{Re} \beta$$

și n un număr întreg pozitiv. Considerăm funcțiile $A, B : U \rightarrow \mathbb{C}$ care satisfac

$$\begin{aligned} (i) \operatorname{Re} A(z) &> -\frac{3n^3}{8} \operatorname{Re} \alpha - \frac{3an^2}{2} (\alpha + \beta) - \frac{3an}{2} (\alpha a + \beta b + \gamma a); \\ (2.1.1) \quad (ii) \operatorname{Im}^2 B(z) &\leq 4 \left[\frac{3n^3}{8} \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{2} (\alpha + \beta) + \frac{3an}{2} (\alpha a + \beta b + \gamma a) + \operatorname{Re} A(z) \right] \\ &\cdot \left[\left(\frac{n^3}{8} + a^3\right) \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{4} (\alpha + \beta) + \frac{3an}{2} (\alpha a + \beta b + \gamma a) + \frac{3ab^2}{4} \operatorname{Re} \beta - \delta \right]. \end{aligned}$$

Dacă $p \in \mathcal{H}[1, n]$ și

$$(2.1.2) \quad \operatorname{Re} [A(z)p^2(z) + B(z)p(z) + \alpha(zp'(z) - a)^3 - 3a\beta \left(zp'(z) - \frac{b}{2} \right)^2 + 3a^2\gamma(zp'(z)) + \delta] > 0$$

atunci

$$\operatorname{Re} p(z) > 0.$$

Observația 2.1.1 Pentru $a = 1$ s-au obținut rezultate similare în [23]. Pentru $b = 0$ s-au obținut rezultate anterior de către autoare în [126], iar pentru $a = 1, b = 0$ și $\delta = 1$ obținem rezultate din [127].

Luând $\beta = \gamma = \bar{\alpha}$ în Teorema 2.1.1, avem

Corolarul 2.1.1 [125] Fie $a, b \in \mathbb{R}_+, \alpha \in \mathbb{C}, \operatorname{Re} \alpha \geq 0$,

$$\delta < \left(\frac{n^3}{8} + a^3 + \frac{3an^2}{2} + \frac{3an}{2}(2a + b) + \frac{3ab^2}{4} \right) \cdot \operatorname{Re} \alpha$$

și n un număr întreg pozitiv. Considerăm funcțiile $A, B : U \rightarrow \mathbb{C}$ cu satisfăcând

$$(2.1.3) \quad \begin{aligned} (i) \operatorname{Re} A(z) &> \left[-\frac{3n^3}{8} - 3an^2 - \frac{3an}{2}(2a + b) \right] \operatorname{Re} \alpha; \\ (ii) \operatorname{Im}^2 B(z) &\leq 4 \cdot \left[\left(\frac{3n^3}{8} + 3an^2 - \frac{3an}{2}(2a + b) \right) \cdot \operatorname{Re} \alpha + \operatorname{Re} A(z) \right] \cdot \\ &\quad \cdot \left[\left(\frac{n^3}{8} + a^3 + \frac{3an^2}{2} + \frac{3an}{2}(2a + b) + \frac{3ab^2}{4} \right) \operatorname{Re} \alpha - \delta \right]. \end{aligned}$$

Dacă $p \in \mathcal{H}[1, n]$ și

$$(2.1.4) \quad \operatorname{Re} [A(z)p^2(z) + B(z)p(z) + \alpha(zp'(z) - a)^3 - 3a\bar{\alpha} \left(zp'(z) - \frac{b}{2} \right)^2 + 3a^2\bar{\alpha}(zp'(z)) + \delta] > 0$$

atunci $\operatorname{Re} p(z) > 0$.

Luând $\alpha + \beta = \alpha a + \beta b + \gamma a = \alpha + \gamma = 1$ în Teorema 2.1.1, obținem

Corolarul 2.1.2 [125] Fie $a, b \in \mathbb{R}_+, \alpha \in \mathbb{C}, \operatorname{Re} \alpha \geq 0$,

$$\delta < \left(\frac{n^3}{8} + a^3 \right) \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{4} + \frac{3an}{2} + \frac{3ab^2}{4}(1 - \alpha)$$

și n un număr întreg pozitiv. Presupunem că funcțiile $A, B : U \rightarrow \mathbb{C}$ satisfac

$$(2.1.5) \quad \begin{aligned} (i) \operatorname{Re} A(z) &> -\frac{3n^3}{8} \operatorname{Re} \alpha - \frac{3an^2}{2} - \frac{3an}{2}; \\ (ii) \operatorname{Im}^2 B(z) &\leq 4 \cdot \left[\frac{3n^3}{8} \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{2} + \frac{3an}{2} + \operatorname{Re} A(z) \right] \cdot \\ &\quad \cdot \left[\left(\frac{n^3}{8} + a^3 \right) \operatorname{Re} \alpha + \frac{3an^2}{4} + \frac{3an}{2} + \frac{3ab^2}{4}(1 - \alpha) - \delta \right]. \end{aligned}$$

Dacă $p \in \mathcal{H}[1, n]$ și

$$(2.1.6) \quad \operatorname{Re} [A(z)p^2(z) + B(z)p(z) + \alpha(zp'(z) - a)^3 - 3a(1 - \alpha) \left(zp'(z) - \frac{b}{2} \right)^2 + 3a^2(1 - \alpha)(zp'(z)) + \delta] > 0$$

atunci

$$\operatorname{Re} p(z) > 0.$$

2.2 Inegalități diferențiale pentru funcții univalente

În această secțiune vom folosi o regiune parabolică a planului pentru a demonstra anumite inegalități diferențiale pentru funcții uniform univalente în discul unitate U . Aplicând operatorul diferențial Sălăgean I^n , prezentat în Capitolul I (Definiția 1.12.1), unei funcții olomorfe, obținem condiții pentru apartenența la $SP(\alpha)$, clasa funcțiilor uniform stelate de ordinul α , la $UCV(\alpha)$, subclasa funcțiilor uniform convexe de ordinul α , la $UCC(\alpha)$, subclasa funcțiilor uniform aproape convexe de ordinul α . Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [128].

Teorema următoare oferă o condiție pentru uniform stelaritate:

Teorema 2.2.1 [128] *Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$. Dacă operatorul diferențial aplicat funcției f , $I^n f(z)$, satisface următoarea inegalitate:*

$$(2.2.1) \quad \operatorname{Re} \left(\frac{\frac{I^{n+2}f(z)}{I^{n+1}f(z)} - 1}{\frac{I^{n+1}f(z)}{I^n f(z)} - 1} \right) < \frac{5}{3},$$

atunci $I^n f(z)$ este uniform stelată în U .

Vom introduce o condiție suficientă la frontieră pentru funcțiile uniform stelate:

Teorema 2.2.2 [128] *Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$ și operatorul diferențial $I^n f$. Dacă*

$$\sum_{k=2}^{\infty} (2k + 1 - \alpha) |a_{k+1}| < 1 - \alpha$$

atunci $I^n f(z) \in SP(\alpha)$.

Următoarea teoremă oferă o condiție pentru uniform convexitate:

Teorema 2.2.3 [128] *Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$. Dacă operatorul diferențial $I^n f$ satisface următoarea inegalitate:*

$$(2.2.2) \quad \operatorname{Re} \left[\frac{\frac{I^{n+3}f(z) - I^{n+2}f(z)}{I^{n+2}f(z) - I^{n+1}f(z)} - 2}{\frac{I^{n+2}f(z)}{I^{n+1}f(z)} - 1} \right] < 3$$

atunci $I^n f(z)$ este uniform convexă în U .

În teorema următoare se obțin condiții suficiente la frontieră pentru funcțiile uniform convexe:

Teorema 2.2.4 [128] Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$ și operatorul diferențial $I^n f$. Dacă

$$(2.2.3) \quad \sum_{k=2}^{\infty} (k+1)(2k+1-\alpha)|a_{k+1}| < 1-\alpha$$

atunci $I^n f(z) \in UCV(\alpha)$.

Teoremele următoare oferă suficiente condiții pentru funcțiile uniform aproape convexe.

Teorema 2.2.5 [128] Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$. Dacă operatorul diferențial $I^n f$ satisface următoarea inegalitate:

$$(2.2.4) \quad \operatorname{Re} \left(\frac{I^{n+2} f(z)}{I^{n+1} f(z)} - 1 \right) < \frac{1}{3},$$

atunci $I^n f(z)$ este uniform aproape convexă în U .

Teorema 2.2.6 [128] Fie $f \in \mathcal{A}$, $n \in \mathbb{N}^* \cup \{0\}$ și operatorul diferențial $I^n f$. Dacă $I^n f(z)$ satisface următoarea inegalitate:

$$(2.2.5) \quad \sum_{k=2}^{\infty} (k+1)|a_{k+1}| < \frac{1-\alpha}{2},$$

atunci $I^n f(z) \in UCC(\alpha)$.

2.3 Condiții suficiente de univalență ale unor operatori integrali

În această secțiune vom determina condiții suficiente de univalență ale unor operatori integrali, folosind anumite criterii de univalență obținute de către Ahlfors [3], Becker [11] și Pascu [101]. Rezultatele acestei secțiuni sunt obținute în colaborare și sunt conținute în lucrările [134], respectiv [135].

Teorema 2.3.1 [134] Fie $M \geq 1$ și $\alpha \in \mathbb{C}$, $\operatorname{Re} \alpha > 0$, $\alpha \neq 1$, și c număr complex cu $|c| \leq 1$, $c \neq -1$. Fie funcția $g \in \mathcal{A}$, satisfăcând condițiile

$$(2.3.1) \quad \left| \frac{g(z)}{z} \right| \leq 3M - 2,$$

$$(2.3.2) \quad \left| \frac{z^2 g'(z)}{g^2(z)} - 1 \right| \leq \frac{1}{3M - 2},$$

pentru toți $z \in U$, și

$$(2.3.3) \quad |c| + \frac{3|\alpha - 1|}{|\alpha|} \leq 1,$$

atunci funcția

$$(2.3.4) \quad G_{\alpha, M}(z) = \left[\frac{\alpha}{M} \int_0^z u^{\frac{\alpha}{M}-1} \left[\frac{g(u)}{u} \right]^{\frac{\alpha-1}{M^2}} du \right]^{\frac{M}{\alpha}}$$

este în clasa S .

Observația 2.3.1 Pentru $M = 1$, obținem rezultatul din V. Pescar [105].

Teorema 2.3.2 [134] Fie $M \geq 1$ și $\alpha \in \mathbb{C}$, $\operatorname{Re} \alpha > 0$, $\alpha \neq 1$, și β un număr complex cu $\operatorname{Re} \beta > \operatorname{Re} \alpha$. Fie funcția g satisfăcând condiția

$$(2.3.5) \quad \left| \frac{zg'(z)}{g(z)} - 1 \right| < \frac{M}{3}$$

pentru toți $z \in U$, și

$$(2.3.6) \quad |\alpha| < 3\operatorname{Re} \alpha,$$

atunci funcția

$$(2.3.7) \quad H_{\alpha,\beta,M}(z) = \left[\beta \int_0^z u^{\beta-1} \left[\frac{g(u)}{u} \right]^{\frac{\alpha}{M}} du \right]^{\frac{1}{\beta}}$$

este în clasa S .

Observația 2.3.2 Pentru $M = 1$, $\beta = 1$, rezultatul a fost obținut în [11].

Teorema 2.3.3 [135] Fie $M \geq 1$, $\alpha \in \mathbb{C}$, $\operatorname{Re} \alpha > 0$, $\alpha \neq 1$, și c un număr complex cu $|c| \leq 1$, $c \neq -1$. Fie funcția g satisfăcând condiția

$$(2.3.8) \quad \left| \frac{g(z)}{z} \right| \leq M,$$

$$(2.3.9) \quad \left| \frac{z^2 g'(z)}{g^2(z)} - 1 \right| \leq \frac{2M-1}{M}$$

pentru toți $z \in U$, și

$$(2.3.10) \quad |c| + 3|\alpha - 1| \leq 1$$

atunci funcția

$$(2.3.11) \quad T_{\alpha,M}(z) = \int_0^z \left[\frac{g(u)}{u} \right]^{\frac{\alpha-1}{M}} du$$

este în clasa S .

Observația 2.3.3 Pentru $M = 1$, condiția (2.3.9) exprimă o condiție suficientă pentru univalența funcției g și acest rezultat poate fi găsit în [[100], Lema C].

Capitolul 3

Subordonări diferențiale

Al treilea capitol este alcătuit dintr-o singură secțiune care conține în întregime rezultate originale, obținute în colaborare, regăsite în lucrarea [136]. Se utilizează tehnica subordonărilor diferențiale și operatorul diferențial Sălăgean pentru stabilirea proprietăților unei clase de funcții olomorfe convexe.

3.1 Funcții univalente definite prin operatorul diferențial Sălăgean

Folosim operatorul cunoscut I^n (v. Definiția 1.12.1) pentru a introduce o clasă de funcții olomorfe $S_n(\beta)$.

Definiția 3.1.1 [97] Dacă $0 \leq \beta < 1$ și $n \in \mathbb{N}$, fie $S_n(\beta)$ clasa funcțiilor $f \in A$, care satisfac inegalitatea:

$$\operatorname{Re} (I^n f)'(z) > \beta, \quad z \in U.$$

Teorema 3.1.1 [136] *Clasa de funcții univalente $S_n(\beta)$ este convexă.*

Pentru clasa $S_n(\beta)$ introducem un nou operator integral și studiem subordonările diferențiale obținute.

Teorema 3.1.2 [136] *Fie q o funcție convexă din U , $q(0) = 1$ și fie*

$$h(z) = q(z) + \frac{1}{c+2} z q'(z), \quad z \in U,$$

unde c este un număr complex, cu $\operatorname{Re} c > -2$.

Dacă $f \in S_n(\beta)$ și $F = I_c(f)$ este dat de operatorul integral

$$(3.1.1) \quad F(z) = I_c(f)(z) = \frac{c+2}{z^{c+1}} \int_0^z t^c f(t) dt, \quad \operatorname{Re} c > -2,$$

atunci

$$(3.1.2) \quad [I^n f(z)]' \prec h(z), \quad z \in U$$

implică

$$[I^n F(z)]' \prec q(z), \quad z \in U,$$

și acest rezultat este exact.

Teorema 3.1.3 [136] Fie $\operatorname{Re} c > -2$ și

$$(3.1.3) \quad w = \frac{1 + |c + 2|^2 - |c^2 + 4c + 3|}{4\operatorname{Re}(c + 2)}.$$

Fie h o funcție analitică în U cu $h(0) = 1$ și presupunem că

$$\operatorname{Re} \frac{zh''(z)}{h'(z)} + 1 > -w.$$

Dacă $f \in S_n(\beta)$ și $F = I_c(f)$, unde F este definit de (3.1.1), atunci

$$(3.1.4) \quad [I^n f(z)]' \prec h(z), \quad z \in U$$

implică

$$[I^n F(z)]' \prec q(z), \quad z \in U,$$

unde q este soluția ecuației diferențiale

$$q(z) + \frac{1}{c+2} zq'(z) = h(z), \quad h(0) = 1,$$

dat de

$$q(z) = \frac{c+2}{z^{c+2}} \int_0^z t^{c+1} h(t) dt, \quad z \in U.$$

De asemenea q este cea mai bună dominantă.

Observația 3.1.1 [136] Dacă considerăm

$$h(z) = \frac{1 + (2\beta - 1)z}{1 + z}$$

în Teorema 3.1.3, obținem următorul Corolar.

Corolarul 3.1.1 [136] Dacă $0 \leq \beta < 1$, $n \in \mathbb{N}$, $\operatorname{Re} c > -2$ și I_c este definit de (3.1.1), atunci

$$I_c[S_n(\beta)] \subset S_n(\delta),$$

unde $\delta = \min_{|z|=1} \operatorname{Re} q(z) = \delta(c, \beta)$, acest rezultat fiind exact. De asemenea

$$(3.1.5) \quad \delta = \delta(c, \beta) = 2\beta - 1 + (c + 2)(2 - 2\beta)\sigma(c),$$

unde

$$(3.1.6) \quad \sigma(x) = \int_0^1 \frac{t^{x+1}}{1+t} dt.$$

Observația 3.1.2 Dacă considerăm cazul particular $n = 0$, $\beta = 0$, $c = -1$, atunci

$$h(z) = \frac{1-z}{1+z}.$$

În Corolarul 3.1.1 obținem

$$[I^0 F(z)]' = F(z) \prec q(z) = -1 + \frac{2}{z} \cdot \ln 2,$$

$$\operatorname{Re} F(z) \geq \delta(-1, 0) = -1 + \ln 4,$$

deci

$$I_c[S_0(0)] \subset S_0(\delta).$$

Capitolul 4

Subordonări diferențiale tari

Capitolul patru este rezervat subordonărilor diferențiale tari, fiind constituit din trei secțiuni ce conțin numai rezultate originale regăsite în lucrările autoarei [129], [130], [131].

4.1 Subordonări diferențiale tari obținute prin intermediul unui operator integral

În această secțiune definim o nouă clasă de funcții $S_n^m(\alpha)$, și studiem subordonări diferențiale tari obținute folosind proprietățile operatorului integral Sălăgean. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [129].

Definiția 4.1.1 [129] Fie $\alpha > 1$ și $m, n \in \mathbb{N}$. Notăm cu $S_n^m(\alpha)$ mulțimea funcțiilor $f \in \mathcal{A}_{\zeta_n}$ care satisfac inegalitatea

$$\operatorname{Re}[\mathcal{I}^m f(z, \zeta)]'_z > \alpha, \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Teorema 4.1.1 [129] Dacă $\alpha < 1$ și $m, n \in \mathbb{N}$, atunci

$$S_n^m(\alpha) \subset S_n^{m+1}(\delta),$$

unde

$$\delta = \delta(\alpha, \zeta, n) = 2\alpha - \zeta + \frac{2(\zeta - \alpha)}{n} \sigma\left(\frac{1}{n}\right)$$

și

$$(4.1.1) \quad \sigma(x) = \int_0^1 \frac{t^{x-1}}{1+t} dt.$$

Teorema 4.1.2 [129] Fie $h(z, \zeta)$ o funcție analitică din $U \times \bar{U}$ cu $h(0, \zeta) = 1$, $h'(0, \zeta) \neq 0$, care satisface inegalitatea

$$\operatorname{Re}\left[1 + \frac{zh''(z, \zeta)}{h'(z, \zeta)}\right] > -\frac{1}{2}.$$

Dacă $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}_{\zeta_n}$ și verifică subordonarea diferențială tare

$$(4.1.2) \quad [\mathcal{I}^m f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$[I^{m+1}f(z, \zeta)]' \prec\prec g(z, \zeta),$$

unde

$$g(z, \zeta) = \frac{1}{nz^{\frac{1}{n}}} \int_0^z h(t, \zeta) t^{\frac{1}{n}-1} dt.$$

Funcția $g(z, \zeta) \in K\zeta$ și este cea mai bună dominantă.

Teorema 4.1.3 [129] Fie $g(z, \zeta) \in K\zeta$ o funcție cu $g(0, \zeta) = 1$ și presupunem că

$$h(z, \zeta) = g(z, \zeta) + zg'(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Dacă $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ și verifică subordonarea diferențială tare

$$(4.1.3) \quad [I^m f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$[I^{m+1}f(z, \zeta)]' \prec\prec g(z, \zeta).$$

Teorema 4.1.4 [129] Fie $g(z, \zeta) \in K\zeta$ o funcție cu $g(0, \zeta) = 1$, și funcția $h(z, \zeta)$ dată prin

$$h(z, \zeta) = g(z, \zeta) + nzg'(z, \zeta).$$

Dacă $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ și verifică subordonarea diferențială tare

$$(4.1.4) \quad [I^m f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$\frac{I^m f(z, \zeta)}{z} \prec\prec g(z, \zeta).$$

4.2 Subordonări diferențiale tari obținute cu operatorul Ruscheweyh

În această secțiune definim o nouă clasă de funcții univalente $\mathcal{R}\zeta_n^m(\alpha)$, și studiem noi subordonări diferențiale tari folosind proprietățile operatorului Ruscheweyh. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [130].

Definiția 4.2.1 [130] Fie $\alpha < 1$ și $m, n \in \mathbb{N}$. Notăm cu $\mathcal{R}\zeta_n^m(\alpha)$ mulțimea funcțiilor $f \in \mathcal{A}\zeta_n$ care satisfac inegalitatea

$$(4.2.1) \quad \operatorname{Re}[R^m f(z, \zeta)]'_z > \alpha, \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Teorema 4.2.1 [130] Dacă $\alpha < 1$ și $m, n \in \mathbb{N}$, atunci

$$\mathcal{R}\zeta_n^{m+1}(\alpha) \subset \mathcal{R}\zeta_n^m(\delta),$$

unde

$$(4.2.2) \quad \delta = \delta(\alpha, \zeta, n, m) = 2\alpha - \zeta + 2(\zeta - \alpha) \frac{m+1}{n} \sigma\left(\frac{m+1}{n}\right)$$

și

$$(4.2.3) \quad \sigma(x) = \int_0^z \frac{t^{x-1}}{1+t} dt.$$

Teorema 4.2.2 [130] Fie $q(z, \zeta) \in K\zeta$ o funcție cu $q(0, \zeta) = 1$, și fie $h(z, \zeta)$ o funcție analitică dată de

$$(4.2.4) \quad h(z, \zeta) = q(z, \zeta) + \frac{1}{m+1} zq'(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Dacă $f \in A\zeta_n$ și are loc subordonarea diferențială tare

$$(4.2.5) \quad [R^{m+1}f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$[R^m f(z, \zeta)]' \prec\prec q(z, \zeta)$$

și acesta este cel mai bun rezultat.

Teorema 4.2.3 [130] Fie $h(z, \zeta)$ o funcție analitică din $U \times \bar{U}$ cu $h(0, \zeta) = 1$, $h'(0, \zeta) \neq 0$, care satisface inegalitatea

$$(4.2.6) \quad \operatorname{Re}\left[1 + \frac{zh''(z, \zeta)}{h'(z, \zeta)}\right] > -\frac{1}{2(m+1)}, m \geq 0.$$

Dacă $f(z, \zeta) \in A\zeta_n$ și are loc subordonarea diferențială tare

$$(4.2.7) \quad [R^{m+1}f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$[R^m f(z, \zeta)]' \prec\prec q(z, \zeta),$$

unde

$$(4.2.8) \quad q(z, \zeta) = \frac{m+1}{nz^{\frac{m+1}{n}}} \int_0^z h(t, \zeta) t^{\frac{m+1}{n}-1} dt.$$

Funcția $q(z, \zeta) \in K\zeta$ și este cea mai bună dominantă.

Teorema 4.2.4 [130] Fie $q(z, \zeta) \in K\zeta$ o funcție cu $q(0, \zeta) = 1$ și presupunem că

$$h(z, \zeta) = q(z, \zeta) + nzq'(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}, n \in \mathbb{N}.$$

Dacă $f(z, \zeta) \in A\zeta_n$ și are loc subordonarea diferențială tare

$$(4.2.9) \quad [R^m f(z, \zeta)]' \prec\prec h(z, \zeta),$$

atunci

$$\frac{[R^m f(z, \zeta)]}{z} \prec\prec q(z, \zeta).$$

4.3 Subclase de funcții α -uniform convexe obținute utilizând un operator integral și teoria subordonărilor diferențiale tari

În această secțiune definim anumite subclase de funcții α -uniform convexe în raport cu un domeniu convex inclus în semiplanul drept D , obținute utilizând un operator integral și teoria subordonărilor diferențiale tari. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [131].

Definiția 4.3.1 [12] Se consideră operatorul integral $L_a : \mathcal{A}\zeta_n \rightarrow \mathcal{A}\zeta_n$ definit astfel:

$$(4.3.1) \quad f(z, \zeta) = L_a F(z, \zeta) = \frac{1+a}{z^a} \int_0^z F(t, \zeta) t^{a-1} dt, \quad a \in \mathbb{C}, \quad \operatorname{Re} a \geq 0.$$

În cazul $L_a : \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{A}$, $a = 1, 2, 3, \dots$, acest operator a fost introdus de S. D. Bernardi [12]. Pentru mai multe detalii vezi Definiția 1.12.3.

Definiția 4.3.2 [67] Fie $\alpha \in [0, 1]$ și $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$.

Spunem că $f(z, \zeta)$ este o funcție α -uniform convexă dacă

$$\operatorname{Re} \left[(1-\alpha) \frac{zf'(z, \zeta)}{f(z, \zeta)} + \alpha \left(1 + \frac{zf''(z, \zeta)}{f'(z, \zeta)} \right) \right] \geq \left| (1-\alpha) \left(\frac{zf'(z, \zeta)}{f(z, \zeta)} - 1 \right) + \alpha \frac{zf''(z, \zeta)}{f'(z, \zeta)} \right|,$$

$z \in U$, pentru oricare $\zeta \in \bar{U}$.

Notăm această clasă cu $UM\zeta_\alpha$.

În cele ce urmează folosim operatorul diferențial Sălăgean (v. Definiția 1.12.1), adaptat claselor de funcții definite în Capitolul I, secțiunea 17.

Definiția 4.3.3 [67] Fie $\alpha \in [0, 1]$ și $n \in \mathbb{N}$.

Spunem că $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ este în clasa $UD\zeta_{n,\alpha}(\beta, \gamma)$, $\beta \geq 0$, $\gamma \in [-1, 1)$, $\beta + \gamma \geq 0$, dacă

$$\begin{aligned} & \operatorname{Re} \left[(1-\alpha) \frac{I^{n+1}f(z, \zeta)}{I^n f(z, \zeta)} + \alpha \frac{I^{n+2}f(z, \zeta)}{I^{n+1}f(z, \zeta)} \right] \geq \\ & \geq \beta \left| (1-\alpha) \frac{I^{n+1}f(z, \zeta)}{I^n f(z, \zeta)} + \alpha \frac{I^{n+2}f(z, \zeta)}{I^{n+1}f(z, \zeta)} - 1 \right| + \gamma. \end{aligned}$$

Definiția 4.3.4 [15] Funcția $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ este n -stelată în raport cu domeniul convex D inclus în semiplanul drept, dacă expresia diferențială $\frac{I^{n+1}f(z, \zeta)}{I^n f(z, \zeta)}$ ia valori în domeniul D .

Observația 4.3.1 Dacă considerăm $q(z, \zeta)$ funcție univalentă cu $q(0, \zeta) = 1$, $\operatorname{Re} q(z, \zeta) > 0$, $q'(0, \zeta) > 0$, care transformă discul unitate U în domeniul convex D , avem:

$$\frac{I^{n+1}f(z, \zeta)}{I^n f(z, \zeta)} \prec\prec q(z, \zeta).$$

Denumim cu $S^*\zeta_n(q)$ clasa tuturor acestor funcții.

Fie $q(z, \zeta)$ funcția univalentă cu $q(0, \zeta) = 1$, $q'(0, \zeta) > 0$, care transformă discul unitate U într-un domeniu convex D inclus în semiplanul drept.

Definiția 4.3.5 [1] Fie $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ și $\alpha \in [0, 1]$. Spunem că f este o funcție α -uniform convexă în raport cu D , dacă

$$J(\alpha, f; z, \zeta) = (1 - \alpha) \frac{zf'(z, \zeta)}{f(z, \zeta)} + \alpha \left(1 + \frac{zf''(z, \zeta)}{f'(z, \zeta)}\right) \prec\prec q(z, \zeta).$$

Notăm această clasă cu $UM\zeta_\alpha(q)$.

Teorema 4.3.1 [131] Pentru toți $\alpha, \alpha' \in [0, 1]$ cu $\alpha < \alpha'$ avem $UM\zeta_{\alpha'}(q) \subset UM\zeta_\alpha(q)$.

Teorema 4.3.2 [131] Dacă $F(z, \zeta) \in UM\zeta_\alpha(q)$ atunci $f(z, \zeta) = L_a F(z, \zeta) \in S^*\zeta_0(q)$, unde L_a este operatorul integral definit de (4.3.1) și $\alpha \in [0, 1]$.

Definiția 4.3.6 [1] Fie $f(z, \zeta) \in \mathcal{A}\zeta_n$ și $\alpha \in [0, 1]$, $n \in \mathbb{N}$. Spunem că f este o funcție α - n -uniform convexă în raport cu D , dacă

$$J_n(\alpha, f; z, \zeta) = (1 - \alpha) \frac{I^{n+1}f(z, \zeta)}{I^n f(z, \zeta)} + \alpha \frac{I^{n+2}f(z, \zeta)}{I^{n+1}f(z, \zeta)} \prec\prec q(z, \zeta).$$

Notăm această clasă cu $UD\zeta_{n,\alpha}(q)$.

Teorema 4.3.3 [131] Pentru toți $\alpha, \alpha' \in [0, 1]$ cu $\alpha < \alpha'$ avem $UD\zeta_{n,\alpha'}(q) \subset UD\zeta_{n,\alpha}(q)$.

Teorema 4.3.4 [131] Dacă $F(z, \zeta) \in UD\zeta_{n,\alpha}(q)$, atunci $f(z, \zeta) = L_a F(z, \zeta) \in S\zeta_n^*(q)$, unde L_a este operatorul integral definit în (4.3.1).

Capitolul 5

Superordonări diferențiale tari

Capitolul al cincilea tratează superordonări diferențiale tari de ordinul întâi, cea mai bună subordonată a unei superordonări diferențiale tari, superordonări diferențiale tari obținute cu operatori cunoscuți.

5.1 Superordonări diferențiale tari de ordinul întâi

În această secțiune studiem cazul special al superordonărilor diferențiale tari de ordinul întâi. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [98].

În articolul [91], folosind definițiile date de Pommerenke [108], Miller și Mocanu [76], se introduce noțiunea de lanț de subordonare tare (pornind de la lanț Löwner v. Definiția 1.13.5) ca fiind:

Definiția 5.1.1 [91] Funcția $L : U \times \bar{U} \times [0, \infty) \rightarrow \mathbb{C}$ este un lanț de subordonare tare (sau lanț Löwner tare) dacă $L(z, \zeta; t)$ este analitică și univalentă în U pentru oricare $\zeta \in \bar{U}$, $t \geq 0$, $L(z, \zeta; t)$ este o funcție continuă diferențiabilă de t în $[0, \infty)$ pentru toți $z \in U$, $\zeta \in \bar{U}$, și $L(z, \zeta; s) \prec\prec L(z, \zeta; t)$, unde $0 \leq s \leq t$.

Teorema 5.1.1 [98] Fie $h_1(z, \zeta)$ convexă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ cu $h_1(0, \zeta) = a$, $\gamma \neq 0$ cu $\text{Re } \gamma > 0$ și $p \in \mathcal{H}\zeta[a, 1] \cap \mathcal{Q}$.

Dacă $p(z, \zeta) + \frac{zp'(z, \zeta)}{\gamma}$ este univalentă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, și au loc

$$(5.1.1) \quad h_1(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta) + \frac{zp'(z, \zeta)}{\gamma},$$

$$(5.1.2) \quad q_1(z, \zeta) = \frac{\gamma}{z^\gamma} \int_0^z h_1(t, \zeta) t^{\gamma-1} dt,$$

atunci

$$q_1(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta).$$

Funcția $q_1(z, \zeta)$ este convexă și este cea mai bună subordonată.

Teorema 5.1.2 [98] Fie $q(z, \zeta)$ convexă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ și fie $h(z, \zeta)$ definită prin

$$(5.1.3) \quad q(z, \zeta) + \frac{zq'(z, \zeta)}{\gamma} = h(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}, \text{ Re } \gamma > 0.$$

Dacă $p(z, \zeta) \in \mathcal{H}\zeta[a, 1] \cap Q$, $p(z, \zeta) + \frac{zp'(z, \zeta)}{\gamma}$ este univalentă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ și satisface

$$(5.1.4) \quad h(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta) + \frac{zp(z, \zeta)}{\gamma},$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta),$$

unde

$$q(z, \zeta) = \frac{\gamma}{z^\gamma} \int_0^z h(t, \zeta) t^{\gamma-1} dt.$$

Funcția q este cea mai bună subordonată.

Observația 5.1.1 Această ultimă teoremă este un exemplu de soluție la Problema 3 la care ne-am referit în Capitolul I, secțiunea 1.20.

Următoarea teoremă este exemplu de soluție la Problema 2 (Capitolul I, secțiunea 1.20). Ea implică superordonări diferențiale tari pentru care funcția subordonată h este o funcție stelată.

Teorema 5.1.3 [98] Fie $h(z, \zeta)$ funcție stelată în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, cu $h(0, \zeta) = 0$. Dacă $p(z, \zeta) \in \mathcal{H}\zeta[0, 1] \cap Q$ și $zp'(z, \zeta)$ este univalentă în U , pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, atunci

$$(5.1.5) \quad h(z, \zeta) \prec\prec zp(z, \zeta)$$

implică

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta),$$

unde

$$(5.1.6) \quad q(z, \zeta) = \int_0^z h(t, \zeta) t^{\gamma-1} dt.$$

Funcția $q(z, \zeta) \in K\zeta$ este cea mai bună subordonată.

5.2 Cea mai bună subordonată a unei superordonări diferențiale tari

În această secțiune studiem cea mai bună subordonată a unei anumite superordonări diferențiale tari. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrarea [99].

Pentru Ω_ζ domeniu în \mathbb{C} , considerăm relația de superordonare diferențială tare

$$(5.2.1) \quad \Omega_\zeta \subset \{\varphi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)\}, \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Teorema 5.2.1 [99] Fie $\Omega_\zeta \in \mathbb{C}$, fie $q(\cdot, \zeta) \in \mathcal{H}\zeta[a, n]$ și fie $\psi \in \Psi_n[\Omega_\zeta, q(\cdot, \zeta)]$. Dacă $p(\cdot, \zeta) \in Q(a)$ și $\psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$ este univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, atunci

$$(5.2.2) \quad \Omega_\zeta \subset \{\psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)\},$$

implică

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta).$$

Considerăm situația specială în care $h(z, \zeta)$ este analitică în $U \times \bar{U}$ și $h(U \times \bar{U}) = \Omega_\zeta \neq \mathbb{C}$, atunci Teorema 5.2.1 devine:

Teorema 5.2.2 [99] Fie $q(z, \zeta) \in \mathcal{H}\zeta[a, n]$, fie $h(z, \zeta)$ analitică în $U \times \bar{U}$ și fie $\psi \in \Psi_n[h(z, \zeta), q(z, \zeta)]$. Dacă $p(z, \zeta) \in Q(a)$ și $\psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$ este univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, atunci

$$h(z, \zeta) \prec\prec \psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$$

implică

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta).$$

Observația 5.2.1 Concluzia Teoremei 5.2.2 poate fi formulată în forma generalizată:

$$h(w(z), \zeta) \prec\prec \psi(p(w(z)), w(z)p'(w(z), \zeta), w^2(z)p''(w(z), \zeta); w(z), \zeta)$$

unde $w : U \rightarrow U$, $z \in U$, $\zeta \in \bar{U}$.

Rezultatul din Teorema 5.2.2 poate fi extins în următoarea teoremă, la acele situații în care comportamentul lui $q(z, \zeta)$ la frontiera lui U este necunoscut.

Teorema 5.2.3 [99] Fie $h(z, \zeta)$ și $q(z, \zeta)$ univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, cu $q(0, \zeta) = a$ și $q_\rho(z, \zeta) = q(\rho z, \zeta)$ iar $h_\rho(z, \zeta) = h(\rho z, \zeta)$.

Fie $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \times \bar{U} \rightarrow \mathbb{C}$ satisfăcând una dintre relațiile

(i) $\psi \in \Psi_n[h(z, \zeta), q_\rho(z, \zeta)]$ pentru anumiți $\rho \in (0, 1)$, sau

(ii) există $\rho_0 \in (0, 1)$ astfel încât $\psi \in \Psi_n[h_\rho(z, \zeta), q_\rho(z, \zeta)]$ pentru toți $\rho \in (\rho_0, 1)$.

Dacă $p(z, \zeta) \in \mathcal{H}\zeta[a, n]$, $\psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$ este univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ și

$$(5.2.3) \quad h(z, \zeta) \prec\prec \psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta).$$

Următoarea teoremă furnizează existența celei mai bune subordonate a superordonării diferențiale tari (5.2.3) pentru anumiți ψ , și mai oferă, de asemenea, o metodă pentru obținerea celei mai bune subordonate pentru cazurile $n = 1$ și $n > 1$.

Teorema 5.2.4 [99] Fie $h(z, \zeta)$ univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$ și fie $\psi : \mathbb{C}^3 \times U \times \bar{U} \rightarrow \mathbb{C}$. Presupunem că ecuația diferențială

$$(5.2.4) \quad \psi(q(z, \zeta), zq'(z, \zeta), z^2q''(z, \zeta); z, \zeta) = h(z, \zeta), \quad z \in U, \quad \zeta \in \bar{U}$$

are o soluție $q(z, \zeta) \in Q(a)$. Dacă $\psi \in \Psi[h(z, \zeta), q(z, \zeta)]$, $p(z, \zeta) \in Q(a)$ și $\psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$ este univalentă în U pentru toți $\zeta \in \bar{U}$, atunci

$$(5.2.5) \quad h(z, \zeta) \prec\prec \psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$$

implică

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta)$$

și $q(z, \zeta)$ este cea mai bună subordonată.

Din această teoremă vedem că problema găsirii celei mai bune subordonate a (5.2.5) se reduce la a arăta că ecuația diferențială (5.2.4) are o soluție univalentă, și la a verifica dacă $\psi \in \Psi[h(z, \zeta), q(z, \zeta)]$.

Concluzia teoremei poate fi formulată în forma simetrică:

$$(5.2.6) \quad \psi(q(z, \zeta), zq'(z, \zeta), z^2q''(z, \zeta); z, \zeta) \prec\prec \psi(p(z, \zeta), zp'(z, \zeta), z^2p''(z, \zeta); z, \zeta)$$

implică

$$q(z, \zeta) \prec\prec p(z, \zeta).$$

5.3 Superordonări diferențiale tari obținute cu operatori cunoscuți

În această secțiune obținem noi superordonări diferențiale tari folosind derivata Ruscheweyh și operatorul diferențial Sălăgean. Rezultatele sunt originale și se regăsesc în lucrările [132] și [133].

Teorema 5.3.1 [132] *Fie $q(z, \zeta)$ din clasa $K\zeta$ cu $q(0, \zeta) = 1$, și $h(z, \zeta)$ definită prin*

$$(5.3.1) \quad h(z, \zeta) = q(z, \zeta) + \frac{1}{m+1}zq'(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Fie $f \in A\zeta$ și presupunem că $[R^{m+1}f(z, \zeta)]'$ funcție univalentă și $[R^m f(z, \zeta)]' \in \mathcal{H}\zeta[1, 1] \cap Q$, unde $R^m f$ este operatorul definit în 1.12.2.

Dacă are loc superordonarea diferențială tare

$$(5.3.2) \quad h(z, \zeta) \prec\prec [R^{m+1}f(z, \zeta)]',$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec [R^m f(z, \zeta)]'$$

și acesta este cel mai bun rezultat.

Teorema 5.3.2 [132] *Fie $h(z, \zeta)$ funcție analitică în $U \times \bar{U}$, cu $h(0, \zeta) = 1$, $h'(0, \zeta) \neq 0$, care satisface inegalitatea*

$$(5.3.3) \quad \operatorname{Re}\left[1 + \frac{zh''(z, \zeta)}{h'(z, \zeta)^2}\right] > -\frac{1}{2(m+1)}, m \geq 0.$$

Fie $f \in A\zeta$ și presupunem că $[R^{m+1}f(z, \zeta)]'$ funcție univalentă, și $[R^m f(z, \zeta)]' \in \mathcal{H}\zeta[1, 1] \cap Q$.

Dacă are loc superordonarea diferențială tare

$$(5.3.4) \quad h(z, \zeta) \prec\prec [R^{m+1}f(z, \zeta)]',$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec [R^m f(z, \zeta)]'$$

unde

$$(5.3.5) \quad q(z, \zeta) = \frac{m+1}{z^{m+1}} \int_0^z h(t, \zeta)t^m dt.$$

Funcția $q(z, \zeta) \in K\zeta$ și este cea mai bună subordonată.

Teorema 5.3.3 [133] Fie $h(z, \zeta)$ funcție analitică din $U \times \bar{U}$, cu $h(0, \zeta) = 1$, $h'(0, \zeta) \neq 0$, care satisface inegalitatea

$$\operatorname{Re}\left[1 + \frac{zh''(z, \zeta)}{h'(z, \zeta)}\right] > -\frac{1}{2}, \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Fie $f \in A\zeta$ și presupunem că $[I^{m+1}f(z, \zeta)]'$ funcție univalentă, cu $[I^m f(z, \zeta)]' \in \mathcal{H}\zeta[1, 1] \cap Q$.
Dacă are loc superordonarea diferențială tare

$$(5.3.6) \quad h(z, \zeta) \prec\prec [I^{m+1}f(z, \zeta)]',$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec [I^m f(z, \zeta)]'$$

unde

$$q(z, \zeta) = \frac{1}{z} \int_0^z h(t, \zeta) dt.$$

Funcția $q(z, \zeta) \in K\zeta$ și este cea mai bună subordonată.

Teorema 5.3.4 [133] Fie $q(z, \zeta) \in K\zeta$ și $h(z, \zeta)$ definită prin

$$(5.3.7) \quad h(z, \zeta) = q(z, \zeta) + zq'(z, \zeta), \quad z \in U, \zeta \in \bar{U}.$$

Fie $f \in A\zeta$ și presupunem că $[I^m f(z, \zeta)]'$ funcție univalentă, $\frac{I^m f(z, \zeta)}{z} \in \mathcal{H}\zeta[1, 1] \cap Q$.
Dacă are loc superordonarea diferențială tare

$$(5.3.8) \quad h(z, \zeta) \prec\prec [I^m f(z, \zeta)]',$$

atunci

$$q(z, \zeta) \prec\prec \frac{I^m f(z, \zeta)}{z}$$

unde q este dată de (5.3.5).

Funcția q este cea mai bună subordonată.

Capitolul 6

Funcții armonice

Acest capitol, dedicat funcțiilor armonice, este structurat în cinci părți, primele patru cuprind noțiuni și rezultate de bază asupra transformărilor armonice, funcțiilor armonice, tratează reprezentarea canonică a unei funcții armonice și clasa S_H^0 a funcțiilor armonice univalente. Ultima secțiune conține rezultate originale, aici definim și investigăm o nouă clasă de funcții armonice multivalente definită în discul unitate, sub anumite condiții care implică un nou operator de derivare generalizat.

Rezultatele secțiunilor 6.1 – 6.4 sunt cuprinse în lucrările cunoscute P. Duren [31], P. Hamburg, P. T. Mocanu, N. Negoescu [51], James Clunie și Terry Sheil-Small [28].

6.1 Noțiuni de bază pentru funcțiile armonice. Transformări armonice

Definiția 6.1.1 O funcție reală $u(x, y)$, $u : D \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ se numește armonică dacă satisface ecuația lui Laplace:

$$\Delta u = \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = 0.$$

Definiția 6.1.2 O transformare bijectivă $u = u(x, y)$, $v = v(x, y)$ dintr-o regiune D a planului xOy într-o regiune Ω a planului uOv este o transformare armonică dacă ambele funcții u, v sunt armonice.

Observația 6.1.1 Este convenabilă utilizarea notației complexe

$$z = x + iy, \quad w = u + iv$$

cu

$$w = f(z) = u(z) + iv(z).$$

O funcție armonică de variabile complexe este o transformare armonică a unui domeniu $D \subset \mathbb{C}$ dacă și numai dacă este univalentă în D .

Observația 6.1.2 Din ecuațiile Cauchy-Riemann

$$\frac{\partial u}{\partial x} = \frac{\partial v}{\partial y}, \quad \frac{\partial u}{\partial y} = -\frac{\partial v}{\partial x}$$

și din existența derivatelor superioare, reiese că fiecare funcție analitică este armonică.

Definiția 6.1.3 Jacobianul unei funcții $f = u + iv$ este determinantul

$$J_f(z) = \begin{vmatrix} u_x & v_x \\ u_y & v_y \end{vmatrix} = u_x v_y - u_y v_x.$$

Dacă f este analitică, atunci Jacobianul său are forma:

$$J_f(z) = (u_x)^2 + (v_x)^2 = |f'(z)|^2.$$

Pentru funcțiile analitice f , $J_f(z) \neq 0$ dacă și numai dacă f este local univalentă în z . Hans Lewy arată în 1936 că această afirmație rămâne adevărată pentru transformările armonice.

Prin perspectiva teoremei lui Lewy, transformările armonice sunt ori cele care păstrează sensul (sau păstrează orientarea) cu $J_f(z) > 0$, ori cele care inversează sensul cu $J_f(z) < 0$ în tot domeniul D unde f este univalentă.

6.2 Reprezentarea canonică a unei funcții armonice

Într-un domeniu simplu conex $D \subset \mathbb{C}$, o funcție complexă armonică are reprezentarea canonică $f = h + \bar{g}$, unde h și g sunt funcții analitice din D . Această reprezentare este unică abstractiv făcând și de o constantă aditivă.

Observația 6.2.1 Pentru o transformare armonică f a discului unitate U , este convenabilă alegerea constantei aditive așa încât $g(0) = 0$.

Observația 6.2.2 Funcția h este partea analitică a lui f iar funcția \bar{g} este partea coanalitică a lui f .

Observația 6.2.3 În orice domeniu simplu conex putem scrie $f = h + \bar{g}$, unde h și g analitice în D . O condiție necesară și suficientă pentru ca f să fie multivalentă și să păstreze sensul în D este ca $|h'(z)| > |g'(z)|$, $z \in D$.

6.3 Clasa S_H^0 a funcțiilor armonice univalente

O funcție $f = h + \bar{g}$ armonică în discul unitate deschis U poate fi exprimată sub forma

$$f(re^{i\theta}) = \sum_{-\infty}^{\infty} a_n r^{|n|} e^{in\theta}, \quad 0 \leq r < 1,$$

unde

$$h(z) = \sum_0^{\infty} a_n z^n, \quad g(z) = \sum_1^{\infty} \bar{a}_n z^n.$$

Definiția 6.3.1 Se notează cu S_H clasa tuturor transformărilor armonice care păstrează sensul, definite pe discul unitate U , normate și univalente.

Atunci o transformare f din S_H admite reprezentarea $f = h + \bar{g}$, unde

$$h(z) = z + \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n, \quad g(z) = \sum_{n=0}^{\infty} b_n z^n$$

sunt funcții analitice în U , cu $h(0) = 0$, $h'(0) = 1$, $a_0 = b_0 = 0$ și $a_1 = 1$.

Observația 6.3.1 S_H este o familie normală: fiecare șir de funcții în S_H are un subșir care converge local uniform în U .

Definiția 6.3.2 Clasa funcțiilor $f \in S_H$ cu $g'(0) = 0$ se notează cu S_H^0 ,

$$S_H^0 = \{f \in S_H : g'(0) = b_1 = 0\}.$$

Teorema 6.3.1 (Clunie și Sheil Small) [28] *Clasa S_H^0 este o familie compactă și normală.*

Observația 6.3.2 Această proprietate face ca S_H^0 să fie mai promițătoare decât clasa S_H din punctul de vedere al corectei generalizări a familiei S a funcțiilor univalente analitice.

6.4 Funcții armonice multivalente definite cu ajutorul unui nou operator de derivare

În această secțiune definim și investigăm o nouă clasă de funcții armonice multivalente definită în discul unitate, sub anumite condiții care implică un nou operator diferențial generalizat. Sunt stabilite condiții la frontieră asupra coeficienților, delimitări la frontieră, combinații convexe și puncte de extrem. În plus, obținem proprietăți de integralitate și condiții de convoluție, o teoremă de reprezentare, o aplicație la (n, η) -vecinătăți.

Rezultatele sunt originale, obținute prin colaborare, și se regăsesc în lucrările [24], respectiv [25].

Notăm cu $S_{\mathcal{H}}(p, n)$, ($p, n \in \mathbb{N} = \{1, 2, \dots\}$), clasa funcțiilor $f = h + \bar{g}$, care sunt armonice multivalente și păstrează sensul în U cu $f(0) = f_z(0) - 1 = 0$. Atunci pentru $f = h + \bar{g} \in S_{\mathcal{H}}(p, n)$ putem exprima funcțiile analitice h și g ca

$$(6.4.1) \quad h(z) = z^p + \sum_{k=p+n}^{\infty} a_k z^k, \quad g(z) = \sum_{k=p+n-1}^{\infty} b_k z^k, \quad |b_{p+n-1}| < 1.$$

Notăm cu $\tilde{S}_{\mathcal{H}}(p, n, m)$, ($p, n \in \mathbb{N}, m \in \mathbb{N}_0 \cup \{0\}$), familia de funcții $f_m = h + \bar{g}_m$ care sunt armonice în D cu normalizarea

$$(6.4.2) \quad h(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |a_k| z^k, \quad g_m(z) = (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |b_k| z^k, \quad |b_{p+n-1}| < 1.$$

1. Condiții la frontieră asupra coeficienților pentru noile clase $AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ și $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$

Pentru început propunem un nou operator diferențial generalizat după cum urmează.

Definiția 6.4.1 [24], [25] Fie $H(U)$ clasa funcțiilor analitice din discul unitate $U = \{z \in \mathbb{C} : |z| < 1\}$, și fie $\mathcal{A}(p)$ subclasa funcțiilor din $H(U)$ de forma

$$h(z) = z^p + \sum_{k=p+n}^{\infty} a_k z^k.$$

Pentru $m \in \mathbb{N}_0$, $\lambda \geq 0$, $\delta \in \mathbb{N}_0$, $l \geq 0$, definim operatorul diferențial generalizat $I_{\lambda, \delta}^m(p, l)$ pe $\mathcal{A}(p)$ prin următoarea serie infinită

$$(6.4.3) \quad I_{\lambda, \delta}^m(p, l)h(z) = (p+l)^m z^p + \sum_{k=p+n}^{\infty} [p + \lambda(k-p) + l]^m C(\delta, k) a_k z^k,$$

unde

$$(6.4.4) \quad C(\delta, k) = \binom{k + \delta - 1}{\delta} = \frac{\Gamma(k + \delta)}{\Gamma(k)\Gamma(\delta + 1)}.$$

Definiția 6.4.2 [24], [25] Fie $f \in S_{\mathcal{H}}(p, n)$, $p \in \mathbb{N}$. Folosind operatorul (6.4.3) pentru $f = h + \bar{g}$ dată prin (6.4.1), definim operatorul diferențial aplicat funcției f ca fiind

$$(6.4.5) \quad I_{\lambda, \delta}^m(p, l)f(z) = I_{\lambda, \delta}^m(p, l)h(z) + (-1)^m \overline{I_{\lambda, \delta}^m(p, l)g(z)}$$

unde

$$(6.4.6) \quad I_{\lambda, \delta}^m(p, l)h(z) = (p+l)^m z^p + \sum_{k=p+n}^{\infty} [p + \lambda(k-p) + l]^m C(\delta, k) a_k z^k$$

și

$$(6.4.7) \quad I_{\lambda, \delta}^m(p, l)g(z) = \sum_{k=p+n-1}^{\infty} [p + \lambda(k-p) + l]^m C(\delta, k) b_k z^k.$$

În următoarele definiții introducem noi clase de funcții armonice multivalente prin intermediul operatorului diferențial generalizat (6.4.5).

Definiția 6.4.3 [24], [25] Spunem că o funcție $f \in S_{\mathcal{H}}(p, n)$ este în clasa $AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ dacă

$$(6.4.8) \quad \frac{1}{p+l} \operatorname{Re} \left\{ \frac{I_{\lambda, \delta}^{m+1}(p, l)f(z)}{I_{\lambda, \delta}^m(p, l)f(z)} \right\} \geq \alpha, \quad 0 \leq \alpha < 1,$$

unde $I_{\lambda, \delta}^m f$ este definită prin (6.4.5), pentru $m \in \mathbb{N}_0$.

În final, definim subclasa

$$(6.4.9) \quad \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l) \equiv AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l) \cap \widetilde{S}_{\mathcal{H}}(p, n, m).$$

În această secțiune vom da condiții suficiente pentru funcțiile $f = h + \bar{g}$, unde h și g sunt date de relația (6.4.1), să fie în clasa $AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$. Se arată, de asemenea, că aceste condiții asupra coeficienților sunt necesare pentru funcții din clasa $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$. Sunt obținute delimitări la frontieră, teoreme de reprezentare, o proprietate integrală și condiții de convoluție pentru subclasa $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$. În final, vom da o aplicație pentru vecinătăți.

Mai întâi, în următoarea teoremă, obținem condiții suficiente pentru ca funcțiile să fie din clasa $AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Teorema 6.4.1 [24], [25] Fie $f = h + \bar{g}$, cu h și g date prin relația (6.4.1). Dacă

$$(6.4.10) \quad \sum_{k=p+n}^{\infty} \frac{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |a_k| + \\ + \sum_{k=p+n-1}^{\infty} \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |b_k| \leq 1,$$

cu $\lambda n \geq \alpha(p+l)$,

unde

$$(6.4.11) \quad d_{p,k}(m, \lambda, l) = [p + \lambda(k-p) + l]^m$$

atunci $f \in AL_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Următoarea teoremă oferă condiții suficiente pentru ca funcțiile să fie din clasa $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Teorema 6.4.2 [24] Fie funcțiile $f_m = h + \bar{g}_m$ date prin relația (6.4.2). Atunci $f_m \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ dacă și numai dacă

$$(6.4.12) \quad \sum_{k=p+n}^{\infty} \frac{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |a_k| + \\ + \sum_{k=p+n-1}^{\infty} \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |b_k| \leq 1,$$

unde $\lambda n \geq \alpha(p+l)$, $0 \leq \alpha < 1$, $m \in \mathbb{N}_0$, $\lambda \geq 0$ și $d_{p,k}(m, \lambda, l)$ este dată în (6.4.11).

2. Delimitări la frontieră

Următoarele teoreme oferă delimitări la frontieră pentru funcțiile din $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$, care conduc la un rezultat de acoperire pentru această clasă.

Teorema 6.4.3 [24] Fie $f \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$, cu $0 \leq \alpha < 1$, $\lambda n \geq \alpha(p+l)$, $m \in \mathbb{N}_0$, $\lambda \geq 0$. Atunci pentru $|z| = r < 1$ se obține

$$(6.4.13) \quad |f(z)| \leq (1 + |b_{p+n-1}|r^{n-1})r^p + \frac{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)}{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda n]d_{p,n+p}(m, \lambda, l)C(\delta, n+p)} \cdot \\ \cdot \left\{ 1 - \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(n-1)]d_{p,n+p-1}(m, \lambda, l)C(\delta, n+p-1)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |b_{p+n-1}| \right\} r^{n+p}$$

și

$$|f(z)| \geq (1 - |b_{p+n-1}|r^{n-1})r^p - \frac{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)}{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda n]d_{p,n+p}(m, \lambda, l)C(\delta, n+p)} \cdot \\ \cdot \left\{ 1 - \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(n-1)]d_{p,n+p-1}(m, \lambda, l)C(\delta, n+p-1)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |b_{p+n-1}| \right\} r^{n+p}.$$

3. Combinații convexe și puncte de extrem

În această secțiune, arătăm cum clasa $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ este închisă sub combinația convexă a membrilor ei.

Pentru $i = 1, 2, 3, \dots$, fie funcțiile $f_{m_i}(z)$

$$(6.4.14) \quad f_{m_i}(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |a_{k,i}| z^k + (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |b_{k,i}| \bar{z}^k.$$

Teorema 6.4.4 [25] *Clasa $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ este închisă sub o combinație convexă.*

Mai departe, vom determina o teoremă de reprezentare pentru funcțiile din $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$, și de asemenea vom stabili punctele de extrem ale înfășurătorii convexe a mulțimii $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$, notată cu $clco\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Teorema 6.4.5 [25] *Fie funcțiile $f_m(z)$ definite prin relația (6.4.2). Atunci $f_m(z) \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ dacă și numai dacă $f_m(z)$ poate fi exprimată prin*

$$(6.4.15) \quad f_m(z) = X_p h_p(z) + \sum_{k=p+n}^{\infty} X_k h_k(z) + \sum_{k=p+n-1}^{\infty} Y_k g_{m_k}(z),$$

unde $h_p(z) = z^p$,

$$(6.4.16) \quad h_k(z) = z^p - \frac{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)}{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)} z^k, \\ k = p+n, p+n+1, \dots,$$

și

$$(6.4.17) \quad g_{m_k}(z) = z^p + (-1)^m \frac{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)}{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(k-p)]d_{p,k}(m, \lambda, l)C(\delta, k)} \bar{z}^k, \\ k = p+n-1, p+n, \dots,$$

cu $X_k \geq 0, Y_k \geq 0, X_p = 1 - \sum_{k=p+n}^{\infty} X_k - \sum_{k=p+n-1}^{\infty} Y_k$.

În particular, punctele de extrem ale $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ sunt $\{h_k\}$ și $\{g_{m_k}\}$.

4. Proprietăți de integralitate și condiții de convoluție

În această secțiune vom examina proprietățile de închidere ale clasei $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ sub operatorul integral generalizat Bernardi-Libera-Livingston, și de asemenea proprietățile de convoluție ale acestei clase.

Pentru $f = h + \bar{g}$ dată prin relația (6.4.1), definim operatorul integral generalizat Bernardi-Libera-Livingston aplicat funcției f ca fiind

$$(6.4.18) \quad \mathcal{L}_c(f(z)) = \mathcal{L}_c(h(z)) + \overline{\mathcal{L}_c(g(z))}, \quad c > -p,$$

unde

$$\mathcal{L}_c(h(z)) = \frac{c+p}{z^c} \int_0^z t^{c-1} h(t) dt$$

și

$$\mathcal{L}_c(g(z)) = \frac{c+p}{z^c} \int_0^z t^{c-1} g(t) dt.$$

Punând $g = 0$ în relația (6.4.18), obținem definiția operatorului integral generalizat Bernardi-Libera-Livingston pentru funcțiile analitice (vezi [61], [62]).

Teorema 6.4.6 [25] *Fie $f \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$. Atunci $\mathcal{L}_c(f)$ aparține clasei $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.*

Pentru funcțiile armonice

$$(6.4.19) \quad f_1(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |a_k| z^k + (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |b_k| \bar{z}^k, \quad |b_{p+n-1}| < 1,$$

și

$$(6.4.20) \quad f_2(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |A_k| z^k + (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |B_k| \bar{z}^k, \quad |B_{p+n-1}| < 1,$$

definim convoluția lui f_1 și f_2 ca fiind

$$(f_1 * f_2)(z) = f_1(z) * f_2(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |a_k A_k| z^k + (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |b_k B_k| \bar{z}^k.$$

În următoarea teoremă, examinăm proprietățile de convoluție ale clasei $\widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Teorema 6.4.7 [25] *Pentru $0 \leq \beta \leq \alpha < 1$ fie $f_1 \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$ și $f_2 \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \beta, \lambda, l)$. Atunci $f_1 * f_2 \in \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l) \subset \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \beta, \lambda, l)$.*

5. O aplicație la (n, η) -vecinătăți

Definim o (n, η) -vecinătate generalizată a funcției f dată în (6.4.2), ca fiind mulțimea

$$N_{n,\eta}(f) = \left\{ F_m(z) \in \widetilde{S}_{\mathcal{H}}(p, n, m) : \right. \\ \left. \sum_{k=p+n}^{\infty} \frac{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda(k-p)] d_{p,k}(m, \lambda, l) C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1} (1-\alpha)} |a_k - A_k| + \right. \\ \left. + \sum_{k=p+n-1}^{\infty} \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(k-p)] d_{p,k}(m, \lambda, l) C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1} (1-\alpha)} |b_k - B_k| \leq \eta \right\}$$

unde $F_m(z) = z^p - \sum_{k=p+n}^{\infty} |A_k| z^k + (-1)^m \sum_{k=p+n-1}^{\infty} |B_k| \bar{z}^k$.

Teorema 6.4.8 [25] *Fie $f_m = h + \bar{g}_m$ dată prin relația (6.4.2). Dacă funcțiile f_m satisfac condițiile*

$$(6.4.21) \quad \sum_{k=p+n}^{\infty} k \cdot \left[\frac{[(p+l)(1-\alpha) + \lambda(k-p)] d_{p,k}(m, \lambda, l) C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1} (1-\alpha)} |a_k| + \right. \\ \left. + \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(k-p)] d_{p,k}(m, \lambda, l) C(\delta, k)}{(p+l)^{m+1} (1-\alpha)} |b_k| \right] \leq 1 - U_{p,\delta}^{\alpha}(m, \lambda, l)$$

si

$$(6.4.22) \quad \eta \leq \frac{p+n-\alpha-1}{p+n-\alpha} (1 - U_{p,\delta}^\alpha(m, \lambda, l)),$$

cu $\lambda n \geq \alpha(p+l)$, unde

$$U_{p,\delta}^\alpha(m, \lambda, l) = \frac{[(p+l)(1+\alpha) + \lambda(n-1)]d_{p,p+n-1}(m, \lambda, l)C(\delta, p+n-1)}{(p+l)^{m+1}(1-\alpha)} |b_{p+n-1}|$$

atunci $N_{n,\eta}(f) \subset \widetilde{AL}_{\mathcal{H}}(p, m, \delta, \alpha, \lambda, l)$.

Bibliografie

- [1] M. Acu, *Some subclasses of α -uniformly convex functions*, Acta Mathematica, 21(2005)
- [2] M. Acu, *Operatorul integral Libera-Pascu și proprietățile acestuia...*, Ed. Univ. Lucian Blaga, Sibiu,(2005), 45-51
- [3] L. V. Ahlfors, *Sufficient conditions for quasiconformal extension*, Proc. 1973, Conf. Univ. of Maryland, Ann. of Math. Studies, 79, pp. 23-29.
- [4] H. Al-Amiri, P. T. Mocanu, *Some simple criteria of starlikeness and convexity for meromorphic functions*, Mathematica(Cluj), 37(60)(1995), 11-21.
- [5] F. M. Al-Oboudi, *On univalent functions defined by a generalized Sălăgean operator*, Inter. J. of Math. and Mathematical Sci., 27(2004), 1429-1436.
- [6] K. Al-Shaqsi, M. Darus, *An operator defined by convolution involving polylogarithms functions*, Journal of Math. and Statistics, 4(1)(2008), 46-50.
- [7] K. Al-Shaqsi, M. Darus, *On Harmonic Functions Defined by Derivative Operator*, Journal of Inequalities and Applications, vol. 2008, Article ID 263413, doi: 10.1155/2008/263413.
- [8] J. W. Alexander, *Function which map the interior of the unit circle upon simple regions*, Ann. of Math., 17(1915), 12-22.
- [9] J. A. Antonino and S. Romaguera, *Strong differential subordination to Briot-Bouquet differential equations*, Journal of Differential Equations, 114(1994), 101-105.
- [10] J. Becker, *Löwnersche Differentialgleichung und quasikonform fortsetzbare schlichte Funktionen*, J. Reine Angew. Math., 255(1972), 23-43.
- [11] J. Becker, *Löwnersche Differentialgleichung und Schlichtheits-Kriterion*, Math. Ann. 202, 4(1973), 321-335.
- [12] S. D. Bernardi, *Convex and starlike univalent functions*, Trans.Amer.Math.Soc., 135(1969), 429 - 446.
- [13] L. Bieberbach, *Über einige Extremal probleme im Gebiete der Konformen Abbildung*, Math. Ann., 77(1916), 153-172.
- [14] L. Bieberbach, *Über die Koeffizientem derjenigen Potenzreihen, welche eine schlichte Abbildung des Einheitskreises vermitteln*, Preuss Akad. Wiss. Sitzungsab., 1916, 940-955.

- [15] D. Blezu, *On the n -uniformly class to convex functions with respect to a convex domain*, General Mathematics, Vol. 9, No. 3-4 (2001)
- [16] L. DeBranges, *A proof of the Bieberbach conjecture*, Acta Math., 154(1985), 137-152.
- [17] T. Bulboacă, *Classes of first-order differential subordinations*, Mathematica(Cluj), 29(52), 1(1987), 11-17.
- [18] T. Bulboacă, *Differential subordinations and superordinations. Recent results*, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005, 226-229.
- [19] C. Carathéodory, *Über den Variabilitätsbereich der Koeffizienten von Potenzreihen, die gegebene wertw nicht annehmen*, Math., Ann., 64(1907), 95-115.
- [20] G. Călugăreanu, *Sur la condition nécessaire et suffisante pour l'univalence d'une fonction holomorphe dans un cercle*, C.R. Acad. Sci. Paris, 193(1931), 1150-1153.
- [21] G. Călugăreanu, *Sur les condition nécessaires et suffisantes pour l'univalence d'une fonction holomorphe dans un cercle*, Mathematica, 6(1932), 75-79.
- [22] G. Călugăreanu, *Elemente de teoria funcțiilor de o variabilă complexă*, Ed. Did. și Ped., București, 1963.
- [23] A. Cătaș, *On certain analytic functions with positive real part*, Libertas Math., Tomus XXIX (2009), 117-122
- [24] A. Cătaș, R. Şendruțiu, Z.G. Wang, *On harmonic multivalent functions defined by a new derivative operator*, Applied Mathematics Letters, trimisa spre publicare (2011).
- [25] A. Cătaș, R. Şendruțiu, S. Bulut, *Certain subclass of harmonic multivalent functions defined by derivative operator*, Selecta Mathematica, trimisa spre publicare (2011).
- [26] Z. Charzyński, M. Schiffer, *A geometric proof of the Bieberbach conjecture for four coefficient*, Scripta Math., 25(1960), 173-181
- [27] Z. Charzyński, M. Schiffer, *A new proof of the Bieberbach conjecture for the coefficient*, Arch. Rational Mech. Anal., 5(1960), 187-193
- [28] J. Clunie and T. Sheil-Small, *Harmonic Univalent Functions*, Ann. Acad. Sci. Fenn, Ser. A I. Math. **9**(1984), 3-25.
- [29] P. Curt, *Capitole speciale de teoria geometrică a funcțiilor de mai multe variabile complexe*, Ed. Albastră, Cluj-Napoca, 2001.
- [30] M. Darus, R. W. Ibrahim, *On new classes of univalent harmonic functions defined by generalized differential operator*, Acta Universitatis Apulensis, **17**(2009), 1-9.
- [31] P. Duren, *Harmonic mappings in the plane*, Cambridge University Press, 2004, ISBN 05216412173

- [32] P. L. Duren, *Univalent Functions*, Springer-Verlag, New York, (1983).
- [33] P. J. Eenigenburg, S. S. Miller, P. T. Mocanu, M. O. Reade, *On a Briot-Bouquet differential subordination*, General Inequalities, 3, I.S.N.M., vol.64, Birkhäuser Verlag, Basel, 1983, 339-348.
- [34] B. A. Frasin, *On a differential inequality*, An. Univ. Oradea Fasc. Math., 14(2007), 81-87.
- [35] S. Friedland, *On a conjecture of Robertson*, Arch. Rational Mech. Anal., 37(1970), 255-261.
- [36] P. R. Garabedian, M. Schiffer *A proof of the Bieberbach conjecture for the fourth coefficient*, J. Rational Mech. Anal., 4(1955), 427-465.
- [37] G. M. Goluzin, *On the majorization principle in function theory* (Russian), Dokl. Akad. Nauk SSSR, 42(1935), 647-650.
- [38] G. M. Goluzin, *Zur Theorie der schlichten konformen Abbildungen*, Mat. Sbornik, N.S., 42(1935), 169-190.
- [39] G. M. Goluzin, *Geometric theory of functions of a complex variable*, Trans. Math. Monographs, vol.26, Amer. Math. Soc. Providence, R.I., 1969.
- [40] A.W. Goodman, *Univalent Functions*, I-II, Mariner Publ. Comp., Tampa, Florida, (1983).
- [41] A. W. Goodman, *On the Schwarz-Cristoffel transformation and p -valent functions*, Trans. Amer. Math. Soc., 68,(1950), 204-223.
- [42] A. W. Goodman, *On uniformly starlike function*, J.Math.Anal.Appl., 155,(1991), 364-370.
- [43] A.W.Goodman, *On uniformly convex function*, Ann. Polon. Math., LVIII(1991), 82-92.
- [44] G. S. Goodman, *Univalent functions and optimal control*, Thesis, Stanford University, 1968
- [45] I. Graham, G. Kohr, *Geometric Function Theory in One and Higher Dimensions*, Marcel Dekker, Inc., New-York-Basel, 2003.
- [46] I. Graham, G. Kohr, M. Kohr, *Loewner chains and parametric representation in several complex variables*, J. Math. Anal. Appl., 281(2003), 425-438.
- [47] T. H. Gronwall, *Some remarks on conformal representation*, Ann. of Math., (2) 16(1914-1915), 72-76.
- [48] H. Grunski, *Zwei Bemerkungen zur konformen Abbildung*, Jahresber. Deutsch. Math. Ver., 43(1933), 140-142.
- [49] D. J. Hallenbeck, T. H. MacGregor, *Linear Problems and Convexity Techniques in Geometric Function Theory*, Pitman Adv. Publ. Program, Boston-London-Melbourn, 1984.
- [50] D. J. Hallenbeck, S. Ruschweyh, *Subordination by convex functions*, Proc. Amer. Math. Soc., 52(1975), 191-195.

- [51] P. Hamburg, P. T. Mocanu, N. Negoescu, *Analiză matematică (Funcții complexe)*, Ed. Did. și Ped., București, 1982.
- [52] A. Hurwitz, *Über die Anwendung der elliptischer Modul-functionen auf einen setz der allgemeinen Functionentheorie*, Vjscher Naturforschkala. Ges Zürich, 49(1904), 242-253.
- [53] I. S. Jack, *Functions starlike and convex of order α* , J. London Math. Soc., 3(1971), 469-474.
- [54] J. M. Jahangiri, *Coefficient bounds and univalence criteria for harmonic functions with negative coefficients*, Ann. Univ. Mariae Curie-Sklowdowska Sect. A, **52**(1998), 57-66.
- [55] J. M. Jahangiri, G. Murugusundaramoorthy and K. Vijaya Sălăgean type harmonic univalent functions South. J. Pure Appl. Math., **2**(2002), 77-82.
- [56] W. Kaplan, *Close-to-convex schlich functions*, Michigan Math. J., 1, 2(1952), 169-185.
- [57] P. Koebe, *Über die Uniformisierung beliebiger analytischer Kurven*, Nachr. Kgl. Ges. Wiss. Göttingen Math. Phys., 1907, 191-210.
- [58] G. Kohr, P. Liczberski, *Univalent mappings and several complex variables*, Cluj University Press, Cluj Napoca, Romania.
- [59] G. Kohr, P. T. Mocanu, *Capitole Speciale de Analiză Complexă*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2005.
- [60] P. P. Kufarev, *On one-parameter families of analytic functions*, Mat. Sb., 13(55)(1943), 87-118
- [61] R. J. Libera, *Some classes of regular univalent functions*, Proc. Am. Math. Soc. 63(1965), 755-758.
- [62] A. E. Livingston, *On the radius of univalence of certain analytic functions*, Proc. Am. Math. Soc. 17(1966), 352-357.
- [63] K. Löwner, *Untersuchungen über die Verzerrung bei konformen Abbildungen des Einheitskreises $|z| < 1$, die durch Funktionen mit nichtverschwindender Ableitung geliefert werden*, S.B. Sächs. Akad. Wiss. Leipzig Brichte, 69(1917), 89-106.
- [64] K. Löwner, *Untersuchungen über schlichte konforme Abbildungen des Einheitskreises*, Math. Ann., 89(1923), 103-121.
- [65] W. Ma, D. Minda, *Uniformly convex functions*, Ann. Polon. Math., **57**(1992), no.2, 165-175.
- [66] T. H. Mac Gregor, *The radius of convexity for starlike functions of order $\frac{1}{2}$* , Proc. Amer. Math. Soc., 14(1963), 71-76.
- [67] D. Magdas, *On α -uniformly convex functions*, Mathematica, Tome 43(66), No. 2(2001), 211 - 218.

- [68] A. Marx, *Untersuchungen über schlichte Abbildungen*, Math. Ann., 107(1932-1933), 40-67.
- [69] I. M. Milin, *Univalent Functions and Orthonormal Systems*, Izdat. Nauka, Moscow, 1971.
- [70] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Second order differential inequalities in the complex plane*, J. Math. Anal. Appl., 65(1978), 298-305.
- [71] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Differential subordinations and univalent functions*, Michigan Math. J., 28(1981), 157-171.
- [72] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *On some classes of first-order differential subordinations*, Michig. Math. J., 32(1985), 185-195.
- [73] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Differential subordinations and inequalities in the complex plane*, J. Diff. Eqn. 67(1987), 199-211.
- [74] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *The theory and applications of second-order differential subordinations*, Studia Univ. Babeş-Bolyai, Math., 34, 4(1989), 3-33.
- [75] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Briot-Bouquet differential equations and differential subordinations*, Complex Variables, 33(1997), 217-237.
- [76] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Differential subordinations: Theory and applications*, Marcel Dekker Inc. New York, Basel, vol. 225, 2000.
- [77] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Subordinants of differential superordinations*, Complex Variables, vol.48, no. 10, 2003, 815-826.
- [78] S. S. Miller and P. T. Mocanu, *Univalent solution of Briot-Bouquet differential equations*, Journal of Differential Equations, 56(1985), 297 - 308.
- [79] S. S. Miller, P. T. Mocanu, *Briot-Bouquet differential superordinations and sandwich theorems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, vol.329, Issue 1, (2007), 327-335
- [80] S. S. Miller, P. T. Mocanu, M. O. Reade, *All α -convex functions are starlike*, Rev. Roum. Math. Pures Appl., 17, 9(1972), 1395-1397.
- [81] S. S. Miller, P. T. Mocanu, M. O. Reade, *Bazilevič functions and generalized convexity*, Rev. Roum. Math. Pures Appl., 19, 2(1974), 213-224.
- [82] P. T. Mocanu, *Une propriété de convexité généralisée dans la théorie de la représentation conforme*, Mathematica(Cluj), 11(34), 1969, 127-133.
- [83] P. T. Mocanu, *Funcții complexe*, Litografia Univ. Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca, 1972.
- [84] P. T. Mocanu, *On a class of first order differential subordinations*, Babeş-Bolyai Univ., Fac. of Math. Res. Sem., Seminar on Mathematical Analysis, Preprint 7, 37-46(1991).
- [85] P. T. Mocanu, T. Bulboacă, Gr. Şt. Sălăgean, *Teoria geometrică a funcțiilor univalente*, Casa Cărții de Ştiință, Cluj, 1999.

- [86] R. Nevanlinna, *Über die schlichten Abbildungen des Einheitskreises*, Översikt av Finska Vet. Soc. Förh (A), no.7, 62(1920), 1-14.
- [87] R. Nevanlinna, *Über die Konforme Abbildung Sterngebieten*, Översikt av Finska Vet. Soc. Förh (A), no. 6, 63(1921).
- [88] Om P. Ahuja and J. M. Jahangiri, *Multivalent harmonic starlike functions with missing coefficients*, Math. Sci. Res. J., **7**(9)(2003), 347-352.
- [89] G. I. Oros, *On a class of holomorphic functions defined by the Ruscheweyh derivative*, Int. J. Math. and Math. Sci, **65** (2003), 4139-4144.
- [90] G. I. Oros, *Strong differential superordination*, Acta Universitatis Apulensis, **19**(2009), 110-116.
- [91] G. I. Oros, *An application of the subordination chains* Fractional Calculus Applied Analysis, Volume 13, Number 5 (2010), pp. 521-530.
- [92] G. I. Oros, *On a new strong differential subordination* (to appear)
- [93] G. I. Oros, Gh. Oros, *Strong differential subordination*, Turkish Journal of Mathematics, **33**(2009), 249-257.
- [94] G. I. Oros, Gh. Oros, *Second order nonlinear strong differential subordinations*, Bull. Belg. Math. Soc. Simon Stevin, **16**(2009), 171-178.
- [95] Gh. Oros, *Briot-Bouquet strong differential superordination and sandwich theorems*, Math. Reports, Vol. 12(62), **3**(2010), 277-283.
- [96] Gh. Oros, G. I. Oros, *Differential superordination defined by Sălăgean operator*, General Mathematics, Sibiu, vol. 12, no. **4**(2004), 3-10.
- [97] Gh. Oros, G. I. Oros, *Differential superordination defined by Ruscheweyh derivative*, Hokkaido Mathematical Journal, **36**, No.1(2006), 1-8.
- [98] Gh. Oros, R. Şendruţiu, A.O. Tăut, *First-order strong differential subordinations*, Mathematical Reports, trimisa spre publicare (2011).
- [99] Gh. Oros, R. Şendruţiu, A.O. Tăut, *On a new best subordinant of the strong differential superordination*, Complex Variables and Elliptic Equations, trimisa spre publicare (2011).
- [100] S. Ozaki, M. Nunokawa, *The Schwartzian derivative and univalent functions*, Proc. Amer. Math. Soc., **33**(2) (1972), 392-394.
- [101] N. N. Pascu, *Ann improvement of Becker's univalence criterion*, Proceedings of the Commemorative Session Simion Stoilov, Braşov (1987), 43-48.
- [102] R. N. Pederson, M. Schiffer *A proof of the Bieberbach conjecture for the sixth coefficient*, Arch. Rational Mech. Anal., 31(1968-1969), 331-351.

- [103] R. N. Pederson, M. Schiffer *A proof of the Bieberbach conjecture for the fifth coefficient*, Arch. Rational Mech. Anal., 45(1972), 161-193.
- [104] V. Pescar, *A new generalization of Ahlfors and Becker's criterion of univalence*, Bull. Malaysian Math. Soc., Second Series, 19(1996), 53-54.
- [105] V. Pescar, *On univalence of certain integral operators*, Indian J. Pure Appl. Math., XXXI, (2000), 975-978
- [106] V. Pescar, *Simple sufficient conditions for univalence*, Studia Univ. Babeş-Bolyai, Mathematica, vol. XLIX, No. 2, (2004), pp. 95-98.
- [107] Ch. Pommerenke, *Über die subordination analytischer Funktionen*, J. Reine Angew. Math., 218(1965), 159-173.
- [108] Ch. Pommerenke, *Univalent Functions*, Vanderhoeck and Ruprecht, Göttingen, 1975.
- [109] M. S. Robertson, *A remark on the odd schlicht functions*, Bull. Amer. Math. Soc., 42(1936), 366-370.
- [110] M. S. Robertson, *Analytic functions starlike in one direction*, Amer. J. Math., 58(1936), 465-472.
- [111] R. M. Robinson, *Univalent majorants*, Trans. Amer. Math. Soc., 61(1947), 1-35.
- [112] F. Ronning, *On starlike functions associated with parabolic regions*, Ann. Univ. Mariae Curie-Sklodowska, Sect. A, 45(14), (1991), 117-122.
- [113] F. Ronning, *Uniformly convex functions with a corresponding class of starlike functions*, Proc. Amer. Math. Soc. **118**(1993), no.1, 190-196.
- [114] St. Ruscheweyh, *New criteria for univalent functions*, Proc. Amer. Math. Soc., 49(1975), 109 - 115.
- [115] K. Sakaguchi, *A note on p -valent functions*, J. Math. Soc. Japan, 14(1962), 312-321.
- [116] Gr. Şt. Sălăgean, *Subclasses of univalent functions*, Lecture Notes in Math., Springer Verlag, Berlin, Heidelberg and New York, 1013(1983), 362-372.
- [117] Gr. Şt. Sălăgean, *Geometria planului complex*, Ed. Promedia Plus, Cluj, 1997.
- [118] Gr. Şt. Sălăgean, *On some classes of univalent functions*, Seminar of geometric function theory, Cluj-Napoca, (1983).
- [119] Sibel Yalcin, *A new class of Sălăgean-type harmonic univalent functions* Appl. Math. Letters, **18**(2005), 191-198.
- [120] S. Stoilov, *Teoria funcțiilor de o variabilă complexă*, vol.I, Editura Academiei, Bucureşti, 1954.

- [121] S. Stoilov, *Teoria funcțiilor de o variabilă complexă*, vol.II, Editura Academiei, București, 1958.
- [122] E. Strohäcker, *Beiträge zur Theorie der schlichten Functionen*, Math. Z., 37(1933), 356-380.
- [123] E. Study, *Vorlesungen über ausgewählte Gegenstände der Geometrie*, Zweites Heft Konforme Abbildung einfach zusammenhängender Bereiche, Leipzig und Berlin, 1913.
- [124] T. J. Suffridge, *Some remarks on convex maps of the unit disk*, Duke Math. J., 37(1970), 775-777.
- [125] R. Şendruţiu, *On certain functions with positive real part*, Journal of Mathematics and Applications, Poland, ISSN 1733-6775, 32(2010), 85-90.
- [126] R. Şendruţiu, *On a certain differential inequality*, ROMAI Journal, vol.5, 2(2009), 163-167.
- [127] R. Şendruţiu, *On a certain differential inequality I*, Analele Universitatii din Oradea, Fasc. Mat., 17(2010), no.1, 159-162, (Zblpre 05730228)
- [128] R. Şendruţiu, *A note on certain inequalities for univalent functions*, ROMAI Journal, acceptată, în curs de publicare (2011).
- [129] R. Şendruţiu, *Strong differential subordinations obtained by the medium of an integral operator*, Studia Univ. Babeş-Bolyai, Mathematica, 3(2010), 197-205
- [130] R. Şendruţiu, *Strong differential subordinations obtained by Ruscheweyh operator*, JOCAA, acceptată, în curs de publicare (2011).
- [131] R. Şendruţiu, *Subclasses of α -uniformly convex functions obtained by using an integral operator and the theory of strong differential subordinations*, General Mathematics, acceptată, în curs de publicare (2011).
- [132] R. Şendruţiu, *Strong differential superordinations obtained by Ruscheweyh derivative*, Hacettepe Journal of Mathematics and Statistics, trimisa spre publicare (2011).
- [133] R. Şendruţiu, *Strong differential superordinations obtained by Sălăgean operator*, General Mathematics, acceptata spre publicare (2011).
- [134] R. Şendruţiu, G. I. Oros, *Sufficient conditions for univalence of certain integral operators*, Acta Universitatis Apulensis, trimisa spre publicare (2011).
- [135] R. Şendruţiu, G. I. Oros, Gh. Oros, *Simple sufficient conditions for univalence of some integral operators*, Mathematics Fascicola, Annals of Oradea University, în curs de publicare vol.19(2012).
- [136] A. O. Tăut, G.I. Oros, R. Şendruţiu, *On a class of univalent functions defined by Sălăgean differential operator*, Banach Journal of Mathematical Analysis, Volume 3, No.1, 2009, pp.61-67